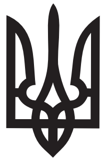
СУБОТА, 29 ВЕРЕСНЯ 2007 РОКУ ■ № 175 (4175)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Тепловізори для «зелених кашкетів»

Представництво Єврокомісії подарувало українським прикордонникам 12 мобільних тепловізійних комплексів загальною вартістю 3,8 мільйона доларів.

Їх урочисто передав директору міжнародно-правового департаменту адміністрації Державної прикордонної служби генерал-лейтенанту Олександру Мельникову аташе представництва Бернард Богеншпергер. Приймали подарунки в селищі Бортничі під Києвом — на території окремої комендатури охорони та забезпечення.

(Закінчення на 5-й стор.).

На знімку: новий мобільний тепловізійний комплекс; заступник голови представництва Програми розвитку ООН в Україні Іоанна Казана-Вишневецька та директор Міжнародно-правового департаменту адміністрації Державної прикордонної служби генерал-лейтенант Олександр Мельников.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Офіційне звернення Голови Верховної Ради України Олександра Мороза

Дорогі співвітчизники!

Напередодні важливої події — голосування за виборчі списки партій і блоків хочу звернутися до вас із такими словами.

Минув місяць агітації за і проти різних політиків.

Ви можете вірити почутому, прочитаному, побаченому. А можете не вірити. Це ваше право. Але протягом завтрашнього дня ви будете визначатись. Визначатись самі, обмінюючись думками з близькими, знайомими.

Галаслива кампанія зумовлена була аж ніяк не тими причинами, які називалися. Проте, в будь-якому разі, остаточну крапку в ній ставлять не політики, не влада. Крапку ставите ви на підставі власного розуміння всього, що відбувається в країні. Всього, що стосується вас, бо осторонь політичного життя так чи інакше ви не залишаєтесь. Від вас залежить, чи буде припинена сваволя, чи блокуватиметься робота Конституційного Суду, чи заманеться будь-кому вчергове залучати військових, як це було 26 травня, відстоюючи свій владний інтерес. Розвитку в такому напрямку ми теж повинні поставити крапку.

Сподіваюсь, що саме так: на власному досвіді, ґрунтуючись на своїх переконаннях, ви здійснюватимете своє право і обов'язок — брати участь у формуванні єдиного законодавчого органу держави.

Нехай на цей вибір не впливають ні вказівка «начальника», ні натяки на контроль за тим, хто і як голосуватиме, ні гроші, які пропонують за ваш голос. Будьте самостійними і відповідальними. Кожен голос вливається в потік народної волі, кожен голос найважливіший і рівний. Тому прошу вас, прийдіть на виборчі дільниці, щоб ні в кого не було спокуси скористатися вашим правом. Заодно поцікавтеся, чи не відзначені фальшиво учасниками голосування ваші знайомі, котрі перебувають тепер за кордоном.

Окремо звертаюсь до членів виборчих комісій, спостерігачів, усіх, хто організовує вибори.

Забудьте про «настанови», які робилися вам звідусіль. Єдина для вас настанова — закон про вибори та все законодавство. Воно суворе щодо відповідальності за його дотримання. Така відповідальність часом здається не обов'язковою (та ще з огляду на приклади з «верхів»), але ніхто і нікому не може дати гарантій, що саме окремому порушнику закону повезе, що йому не доведеться нести покарання. Подумайте про себе, своїх рідних. Ті, хто спонукає вас до порушень, знову спробують уникнути відповідальності. Слідів свого злого умислу вони не залишають. Ви ж за все відповідаєте особисто і зовсім конкретно.

Дорогі друзі!

Із виборами життя не закінчується. Хоч би як вони завершилися, пристрасті вгамуються і врешті все залежатиме від того, як влада створюватиме умови для вас, для того, щоб у роботі, у своїх трудових буднях ви найкраще реалізували себе.

Бажаю всім вам зваженості й громадянської зрілості, а кожному з вас — добра, здоров'я і удачі!

Прес-служба Верховної Ради України.

■ НОВИНИ

Київські школярі після виборів сидітимуть удома

1 жовтня всі столичні школи не працюватимуть. Відповідний наказ видало Головне управління освіти і науки міста. Це пов'язано з тим, що приміщення багатьох навчальних закладів використовують під виборчі дільниці. Однак далеко не всі школи задіяно в виборах. Виходить, що сотні тисяч школярів прогуляють один робочий день, а їхні батьки матимуть додатковий головний біль — куди діти своїх чад. Пропущені уроки чиновники пропонують «наверстати» в суботу, 27 жовтня, у перший день осінніх канікул. І зовсім незрозуміло, коли наздоганятимуть навчальні години ті, хто навчається шість, а не п'ять днів на тиждень.

У Міністерстві освіти та науки кореспонденту «Голосу України» розповіли, що рішення про перенесення занять приймають обласні та районні відділи освіти і місцева влада. Міністерство не підтримує призупинення навчального процесу, і жодних документів з цього приводу не видавало. Те саме розповіли і в ЦВК. Водночас власні кореспонденти «Голосу України» в Донецьку, Одесі та Івано-Франківську повідомили, що в їхніх регіонах, лише за поодинокими винятками, навчальний процес 1 жовтня не припинятиметься. Тож можна підсумувати, що організація одноденних канікул — це ініціатива винятково столичної влади. Чому київські чиновники примусово залишають школярів дома, поки що невідомо.

Тарифи на доставку пенсії зростуть, однак це не зачепить споживачів

Про це під час відвідин Кіровоградщини заявив директор Державного департаменту з питань зв'язку та інформатизації Міністерства транспорту та зв'язку України Олександр Баранов. У середньому тарифи збільшать на 17 відсотків (на доставку пенсії в селі — до 25 відсотків). Про це вже підготовлено відповідний наказ. Олександр Баранов запевняє, що підвищення тарифів передбачене у проекті державного бюджету на наступний рік. Коли ж з якихось причин необхідної суми на доставку пенсії у бюджеті передбачено не буде, все одно це не позначиться на пенсіонерах — пенсію вони отримуватимуть вчасно. Всі витрати, зауважив керівник департаменту, візьме на себе Укрпошта, **повідомляє наш кіровоградський власний кореспондент Петро МЕЛЬНИК.**

Р. S. «Універсальні послуги поштового зв'язку, які надає «Укрпошта», уже не перший рік є збитковими, — каже про інформацію О. Баранова начальник поштового зв'язку цього відомства Ольга Здрилюк. — Зростання тарифів є певною мірою дотуванням уряду наших збиткових послуг. Це вимушений захід, і наказ про нові тарифи, до речі, діятиме до 31 грудня цього року. Та головне — підвищення тарифів жодним чином не зачепить пенсіонерів...»

НАСТУПНОГО ТИЖНЯ:

■ У понеділок ЦВК оголосить попередні результати виборів.

■ Прес-конференція на тему: «Турбота Червоного Хреста України про людей похилого віку: завдання, аспекти, проблеми сьогодення».

■ Прес-конференція на тему: «Позачергові вибори-2007: незалежна оцінка канадських спостерігачів». Висновки місії спостереження Конгресу українців Канади (КУК) за позачерговими виборами до Верховної Ради України-2007.

Подарунок бібліотекам — комплекти історичних книжок

Українська академія русистики подарувала бібліотекам 10 комплектів історичних книжок, виданих у рамках проекту «Історія України в історичних дослідженнях, документах і спогадах сучасників». Як відзначив на прес-конференції керівник представництва в Україні Російського центру міжнародного наукового і культурного співробітництва Віктор Богач, такого роду видання в Україні випущені вперше і становлять інтерес для істориків, викладачів, студентів, політиків і журналістів. Комплекти книжок передано, зокрема, Інституту історії України НАНУ, Інституту етнополітики НАНУ, Національному педагогічному університету імені М. Драгоманова, Київському національному університету імені Тараса Шевченка, Державній історичній бібліотеці України, Національній парламентській бібліотеці України, Національній бібліотеці імені В. Вернадського.

Півгодини хірурги оперували без світла

На операційному столі в цей час перебував чоловік, котрому електропила практично відрізала ногу: кінцівка трималася лише на кількох сантиметрах шкіри. Складну операцію з приживлення ноги проводили дві бригади лікарів. Хірургічне втручання тривало п'ять годин. Для того, щоб відрізана кінцівка прижилася, потрібно було відновити кровопостачання до стопи, провівши мікрохірургічне з'єднання судин. Однак саме цієї миті в операційній погасло світло. Лікарям довелося продовжувати роботу зі спеціальними ліхтарями. Але навіть така перешкода не завадила успішному її завершенню. Хірурги сподіваються, що через кілька тижнів пацієнт зможе виписатися і піти додому на обох ногах, **передає наш хмельницький власкор Ірина КОЗАК.**

КОРОТКО

■ На реконструкцію буровугільних підприємств Кіровоградщини виділять 120 мільйонів гривень.

■ Приміщення нової школи-дев'ятирічки здано в експлуатацію в селі Вовчок на Вінниччині.

■ Чотири закарпатські райлікарні отримають сучасне обладнання для реанімаційних відділень.

■ 916 першокурсників Київського національного університету внутрішніх справ склали присягу працівника міліції.

■ Я ВАМ ПИШУ...

Їхні гроші беріть, а голосуйте по совісті

Як нині модно говорити, я — ветеран виборчого процесу. На своєму віку чимало бачив, але такого, ба, ні. В нашому селі об'явилися кілька зайд з дуже східного регіону. Вони відверто, нахабно заходять до нашого сільмагу, пропонують бідним бабусям гроші, щоб ті голосували за дуже потужну східну партію. Переписують паспортні дані і кажуть: «Дивися, бабо, не дай Боже не проголосуєш за те, що взяла, з-під землі дістанемо». Бідні бабусі здаються: синочки, мовляв, зробимо, як сказали.

Тож я звертаюся до всіх, не тільки своїх односельців: нехай ті зайди хоч тричі вас перепишуть, але... вони ніяк не дізнаються, як ви насправді проголосували. Голосуйте так, як велить совість, а що гроші жіночки взяли — правильно зробили.

Не бійтеся, люди, вірю, правда нарешті переможе, інакше б не дожив до своїх 75!

Василь ХИЛЮК.

Бодаква Лохвицького району Полтавської області.

■ ВИБОРИ-2007

Не продавайте голос і совість — ні дешево, ні дорого!

З таким закликом звернулася до українського народу напередодні дострокових парламентських виборів Всеукраїнська рада церков і релігійних організацій. «Дорогі брати і сестри, не продавайте свій голос і свою совість — ні дешево, ні дорого! — йдеться в заяві ради. — А якщо хтось спокуситься зробити це, нехай потім не скаржиться на те, що політики, за яких він проголосував, не виконують своїх зобов'язань і чинять так само, як і раніше». У заяві також зазначено, що завдяки незалежності, демократичним реформам і становленню громадянського суспільства народ України має можливість впливати на розвиток своєї молодої держави, визначати напрями її політики.

* * *

Центральна виборча комісія зобов'язала дільничні виборчкоми видавати бюлетені для голосування громадянам, незалежно від наявності в їхньому паспорті фотографії після досягнення 25- і 45-річного віку. Відповідне роз'яснення про використання окремих положень Закону «Про вибори народних депутатів України» ухвалено на засіданні ЦВК. За словами члена ЦВК Тамари Астахової, дільничні та окружні виборчі комісії не уповноважені перевіряти терміни дії паспортів і вклеювання фотографій після досягнення 25- і 45-річного віку. Т. Астахова підкреслила, що у разі, якщо громадянина внесено у список виборців, але в його паспорті не вклеєна фотографія, йому зобов'язані видати бюлетень для голосування.

* * *

Консорціум «Національний екзит-пол-2007», до якого входять Київський міжнародний інститут соціології, Український центр економічних і політичних досліджень імені А. Разумкова і фонд «Демократичні ініціативи» організовує проведення екзит-пола під час голосування 30 вересня. Екзит-пол проводитимуть під наглядом американських, російських і канадських спостерігачів. Однак, як повідомив на пресконференції керівник фонду «Демократичні ініціативи» Ілько Кучерів, консорціуму «Національний екзит-пол-2007» стало відомо про можливу «війну екзит-полів». У зв'язку з цим консорціум звернувся із заявою до всіх організаторів екзит-полів, щоб дотримувалися етичних стандартів професійних організацій, зокрема Всесвітньої організації дослідження суспільної думки.

* * *

Міністерство внутрішніх справ України має оперативну інформацію про провокації, що готуються, у чотирьох регіонах України. Про це заявив журналістам в. о. міністра внутрішніх справ Михайло Корнієнко. «У нас є оперативна інформація, що готуються провокації в деяких регіонах», — сказав він. М. Корнієнко не уточнив, з боку яких політичних сил готуються провокації. За його словами, можливе створення штучних ситуацій, коли люди не зможуть проголосувати (бійки на виборчих дільницях, а також знищення бюлетенів, скриньок із бюлетенями, залякування виборців). «Провокації готують різні сили. Сподіваюся, що нам удасться їм запобігти», — підкреслив в. о. міністра. М. Корнієнко також заявив, що міліція зафіксувала десятки фактів підкупу виборців і понад 200 фактів, які так чи інакше пов'язані з порушенням виборчого процесу. За його словами, сума, яку пропонують виборцям за голосування за визначену силу, коливається від 100 до 200 гривень, а також пропонують продукти харчування. Порушено 13 кримінальних справ, пов'язаних з порушенням виборчого законодавства. Однак серйозних порушень законодавства міліція поки що не зафіксувала.

* * *

12 членів окружної виборчої комісії № 121 (Старосамбірський район Львівської області) опинилися в списках осіб, що перебувають за кордоном. Про це йдеться в повідомленні для ЗМІ від громадської мережі «Опора», яка здійснює довгострокове спостереження за виборчим процесом. За даними спостерігачів «Опори», прикордонники передали в окружком № 121 списки осіб, котрі виїхали за кордон, і серед них — 12 членів цієї самої окружної комісії, хоча вони насправді перебувають у Старосамбірському районі і здійснюють підготовку до виборів.

* * *

Деякі українські телеканали проведуть у ніч виборів —з 30 вересня на 1 жовтня — в прямому ефірі телемості і спеціальні програми, присвячені перебігу голосування і підбиттю його підсумків на позачергових виборах до Верховної Ради України. Зокрема, у прямому ефірі Першого Національного відбудеться телемарафон «Вибори-2007. Підсумки на Першому». На телеканалі «Інтер» триватиме програма «Воля вибору». У прямому ефірі телеканала «Студія «1+1» — телемарафон «Вибір-2007». На ICTV — телемарафон «Факти. Вибори-2007». «5 канал» також працюватиме в режимі інформаційного марафону: служба новин повідомлятиме про хід виборів у щогодинних випусках, а ввечері стартують дискусійні гостьові студії. Телеканал «Тонікс» разом з «Газетою 24» і радіо «Свобода» запланував багатогодинний марафон «Інший погляд на вибори».

Патріотизм — необхідна умова євроінтеграції

■ У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

У Комітеті з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування перебуває на розгляді проект закону про державну службу.

Законопроектом визначено основні принципи державної служби: верховенство права, конституційність, законність, професіоналізм, патріотизм, доброчесність, політична нейтральність, лояльність, публічність, прозорість, стабільність, об'єктивність, гласність, відкритість, відповідальність, рівний доступ до державної служби, реалізація яких у діяльності державної служби є необхідною умовою інтеграції України до Європейського союзу.

Зокрема, дія нового закону поширюватиметься на державних службовців органів державної влади та інших державних органів з урахуванням норм спеціальних законів, але не поширюватиметься на осіб, що займають політичні посади, а також на працівників, які виконують в органах державної влади допоміжні та обслуговуючі функції, та працівників державних підприємств, установ і організацій.

Законопроект регламентує питання вступу, проходження та припинення державної служби, зокрема, оформлення прийняття на службу та звільнення, надання відпусток, встановлення соціальних гарантій тощо.

Водночас законопроектом встановлюється підвищений правовий захист державних службовців, зокрема, від політичного та іншого впливу, спеціальні гарантії та особливі умови підзвітності та дисциплінарної відповідальності, пропонуються механізми розмежування політичних посад та посад державної служби.

Окрім того, документом встановлено єдині процедури прийняття на державну службу, незалежно від статусу органу та посади, і удосконалено механізми проведення відкритого, прозорого, об'єктивного конкурсу. Передбачено також захист державних службовців від незаконних дій керівників.

У системі оплати праці проектом закону визначено мінімальний посадовий оклад державного службовця, що становить не менш як два розміри мінімальної заробітної плати, а також встановлено, що посадовий оклад становить не менш як 80 відсотків місячної заробітної плати.

У документі визначено також підстави притягнення до дисциплінарної відповідальності державних службовців, види дисциплінарних стягнень, органи та посадові особи, які накладають дисциплінарні стягнення, порядок притягнення до дисциплінарної відповідальності, оскарження рішень про накладання дисциплінарних стягнень.

На думку авторів законопроекту, його ухвалення стане одним з основних кроків комплексного реформування державної служби, сприятиме створенню на засадах європейського адміністративного простору професійної, нейтральної та ефективної державної служби, забезпечить результативну та ефективну діяльність органів державної влади.

За повідомленням інформаційного управління Верховної Ради.

Висока місія влади

Президент України Віктор Ющенко провів зустріч із Прем'єр-міністром України Віктором Януковичем за ініціативою останнього.

Як **повідомляє прес-служба глави держави**, під час зустрічі Президент зазначив, що чинній владі потрібно докласти всіх зусиль, щоб вибори до Верховної Ради 30 вересня відбулися чесно, прозоро, без порушень, «з високою мірою відповідальності до демократичного процесу волевиявлення громадян».

Щодо можливих фальсифікацій на виборах, про які останнім часом кажуть деякі політичні сили, Віктор Ющенко наголосив: «Влада має усвідомити свою високу місію та відповідальність із захисту законності, правопорядку, недопущення фальсифікацій».

У свою чергу, як **повідомляє «Інтерфакс-Україна»**, Віктор Янукович в інтерв'ю журналістам у Донецьку зазначив, що в ході зустрічі з Президентом вони обговорили питання, як не допустити громадянського протистояння і стабілізувати ситуацію після парламентських виборів. «Ми говорили про те, що ми не повинні допустити громадянського протистояння, дестабілізації, втручання політиків у роботу судів», — сказав В. Янукович. Він наголосив, що з главою держави дійшли спільної думки, що «мусимо нести солідарну відповідальність» за результати виборів. «Головне, ми не повинні допустити після голосування й у день голосування дестабілізації в країні, виключити втручання в роботу судів, виборчих комісій, виключити адмінресурс», — сказав прем'єр.

■ ФОТОФАКТ

Фото Миколи МАГДИЧА.

У Севастополі біля меморіалу захисників міста відбулося урочисте приймання молодших школярів до лав організації «Ми — севастопольці!».

Міністр вимагає довести, що він був отруєний

Міністр внутрішніх справ України Василь Цушко заявив, що наполягатиме на порушенні кримінальної справи Генеральною прокуратурою за фактом його отруєння. Про це В. Цушко заявив в інтерв'ю журналістам після того, як передав заяву з проханням про порушення кримінальної справи Генеральному прокурору України Олександру Медведьку. «Генеральний прокурор прийняв у мене документи, зняв копії з оригіналів документів з Німеччини», — розповів міністр. Говорячи про те, як він вчинить, якщо Генпрокуратура відмовить у порушенні кримінальної справи, не знайшовши для цього підстав, В. Цушко сказав: «У нас може статися все, що хочеш, але я наполягатиму на її порушенні, тому що мене хотіли позбавити життя, мене хотіли вбити». Інтереси міністра представлятиме адвокат Андрій Федур.

У свою чергу Генпрокурор України Олександр Медведько, як повідомляє прес-служба відомства, приймаючи заяву в міністра внутрішніх справ України Василя Цушка про нібито його отруєння, попередив його про кримінальну відповідальність за дачу свідомо неправдивої інформації: «Генпрокурор перед тим, як прийняти документи від В. Цушка, попередив його про кримінальну відповідальність, передбачену ст. 383 Кримінального кодексу України (свідомо неправдиве повідомлення про скоєння злочину)». Однак у Генпрокуратурі зазначили, що О. Медведько прийняв заяву від В. Цушка про спробу замаху на його життя як міністра і державного діяча.

■ ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

З думою про майбутнє

Завтра наші співвітчизники вперше за шістнадцять років існування незалежної держави прийдуть на дочасні парламентські вибори. З ними вони пов'язують свої надії на майбутнє. І не тільки на поліпшення життя. А й щодо того, в якому напрямку рухатиметься держава — на Захід, Схід, чи й далі тупцюватиме на місці. Власне, не дивно, що тиждень, який минає, став не тільки завершальним акордом у змаганні політичних сил, а й розпочав низку зустрічей політиків та аналітиків, які спробували визначити стратегічний курс держави у майбутньому.

Проте спочатку, і це зрозуміло чому, про намети, які з'явилися на площах столиці. Два політичні табори думають уже не тільки про результати недільного голосування, а й про життя після нього. Ніхто не хоче йти в опозицію, усі прагнуть влади — повноцінної, з усіма її атрибутами і можливостями.

Отож про ймовірне затягування оголошення результатів виборів свідчать і заяви деяких політиків, які пролунали цими днями. Зокрема, про можливість фальсифікації народного волевиявлення, про провокації в день голосування, про те, що, хоч які будуть результати виборів, вони все одно оскаржуватимуть їх у судах. Це, до речі, й стало головною причиною зустрічі Президента та Прем'єр-міністра. Сторони домовилися зробити все, щоб вибори пройшли демократично і прозоро. А Всеукраїнська рада церков закликала громадян зробити в день виборів усвідомлений крок і не продавати голоси та совість за гроші.

У свою чергу, «Український форум» провів «круглий стіл», на якому йшлося про відносини нашої держави і сусідньої Росії після виборів. З'ясовується, наші сусіди вельми переживають за стратегічний вектор зовнішньої політики Української держави. Вони висувають низку умов для співпраці в подальшому. Отож можливе, про що попередив посол РФ Віктор Черномирдін, нове підвищення ціни на газ у наступному році. Усе залежатиме від результатів виборів. Щоправда, експерти і нинішні урядовці заспокоюють: якщо ціна зросте, то не більш як на сім-десять відсотків.

А чи розпочалася нова ера в житті країни, ми вже довідаємося в понеділок.

Володимир КОРОЛЮК.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Світлі ночі Поповичів

Лише півтора року Андрій Савлук (на знімку) *працює сільським головою Поповичів. Однак уже сьогодні громада впевнена: у своєму виборі вона не помилилася.*

Поповичівська сільська рада — одна з найбільших у Ковельському районі. Вона об'єднує шість сіл. Щоб об'їхати їх, нам із сільським головою Андрієм Савлуком потрібно було майже півдня. Для мого сьогоднішнього співрозмовника цей маршрут — звичний. Адже свого часу він п'ять років очолював колишній колгосп імені Мартинюка, до того працював тут головним зоотехніком. У виборчу боротьбу вступав уже в статусі безробітного.

Перемога в ній Андрію Савлуку далася нелегко. Адже разом із ним на цю посаду претендувало ще п'ять чоловік.

— Відрив від найближчого із кандидатів був незначний, — зізнається Андрій Павлович. — Можливо, тому, що на відміну від інших не обіцяв людям золотих гір. Програма моя була чіткою і конкретною, враховувала повсякденні інтереси людей. Тому тепер у всіх справах відчуваю підтримку громади.

У серпні, коли побував у Поповичах, Волинь ще ліквідовувала наслідки липневого буревію. Не оминула стихія й Ковельщини. Своїм зловісним крилом вона зачепила й села Поповичівської сільської ради. Найсильніший удар припав на Свидники. Ще й тепер подорожні (через Свидники проходять залізниця і шосе з Києва на Ковель) бачать біля колії вирвані з корінням величезні дерева, переламані, як сірники, товстелезні осокори, ялини, берези. Важко уявити, якої біди завдала б стихія, якби Андрій Савлук за кілька тижнів до того страшного недільного вечора не подбав, щоб у всіх селах знести аварійні дерева. Ніби відчував небезпеку, що таїла небачена для тутешніх країв довготривала жара.

Чимало вдалося зробити за цей час і з благоустрою сіл, ремонту фельдшерсько-акушерських пунктів, культосвітніх закладів. У селі Великий Порськ ми завітали до сільського клубу. І хоч четвер тут вихідний, а полудень — неробоча пора, в клубі застали одягнутого в робочу спецівку його завідувача Федора Вишневського.

— Приміщення — старе, споруджене в повоєнні роки, але ще може послужити сільській громаді, — пояснює Федір Олексійович. — Тож і бережемо його, як можемо. Зараз власними силами проводимо ремонт. Молоді клуб потрібен. Вона охоче іде сюди. Маємо непогану художню самодіяльність. Ось лише бракує музичної апаратури для озвучення концертів і масових заходів.

Не оминули ми і місцевого ФАПу. До такої медичної установи, як у Великому Порську, приємно зайти. Свіжовибілені стіни, щойно пофарбовані вікна, двері. У всьому відчувається господарська рука завідувача пункту Олега Омелянюка.

Та найбільше радіє Андрій Савлук, що вдалося збудувати 17 кілометрів підвідної магістралі й провести газ відразу до трьох сіл: Великого Порська, Жмудчого, Борщівки.

— Не повірите, але разом із керівником СВК «Прометей» Віталієм Фіщуком ми власноруч розкручували пластмасові труби до Борщівки, таким великим було бажання прискорити газифікацію цього села, — розповідає Андрій Савлук. — Віталій Миколайович завжди підтримує всі наші починання. Особливо в селах Великий Порськ, Жмудче і Борщівка, на території яких розташоване його господарство. Маємо також добрі ділові стосунки з керівниками СТзОВ «Поповичі» (Поповичі і Свидники) Віталієм Мартинцем, СВК «Лад» Миколою Назарчуком (Малий Порськ), місцевими фермерами. Люди теж активно долучаються до роботи. У Борщівці селяни створили кооператив із газифікації, зібрали з кожної родини майже по три тисячі гривень на спорудження вуличних газопроводів.

У тій самій Борщівці звернув увагу на щойно встановлені електричні бетонні стовпи з освітлювальними ліхтарями на них.

— Районна рада виділила нам 11 тисяч гривень на облаштування вуличного освітлення, 8 тисяч — сільська рада. Віталій Фіщук за кошти СВК закупив п'ять ліхтарів, СТзОВ «Поповичі» і фермери також обіцяють придбати по кілька. Де можна, використовуємо і старі ліхтарі. Тож незабаром ночі у всіх наших селах стануть світлішими, — пояснює сільський голова.

Варто зазначити, що Ковельський район першим в області вирішив облаштувати всі села вуличним освітленням. Тому вночі його межі видно найкраще.

Серед найближчих планів Андрія Савлука: встановити нову огорожу біля ФАПу села Великий Порськ і замінити в ньому опалення, відремонтувати дорогу в центрі Поповичів, залісити 25 гектарів малопродуктивних земель. У перспективі — прокласти підвідний газопровід до Свидників і Малого Порська і цілком завершити газифікацію всіх населених пунктів сільської ради. Селяни, з якими довелося розмовляти того дня, впевнені, що навіть за сьогоднішніх умов громада може багато зробити. Особливо якщо на чолі її стоїть така ініціативна людина, як поповичівський сільський голова Андрій Савлук. Вони також вірять, що незабаром держава все-таки повернеться лицем до потреб села.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Фото автора.

Має бути міцна та єдина команда з бездоганним стилем роботи

У середині вересня відбувся XII з'їзд Українського союзу промисловців і підприємців. З'їзд прийняв звіт правління за роботу з 2003 по 2007 роки, затвердив нову редакцію статуту, обрав президента та правління УСПП. Про підсумки з'їзду розповідає перший віце-президент УСПП Сергій Прохоров.

— У державі, яка існує 16 років, не кожна громадська організація може записати собі в актив проведення XII з'їзду... З якими напрацюваннями ви його зустріли?

— На початку 2007 року ми отримали сертифікат ISO про відповідність міжнародним стандартам якості, а перед тим довели аудиторам свою високу затребуваність у промислово-підприємницьких колах та переконали їх у значущості наших послуг. У березні відбулося святкування 15-річчя союзу промисловців. Ми поставилися до нього як до відповідального іспиту — довели промисловцям і підприємцям, що від ситуативного реагування на порушення інтересів виробників УСПП перейшов до продуманого та системного впливу на формування державної соціально-економічної політики. Саме тоді було підписано безпрецедентний в історії документ — меморандум між Кабінетом Міністрів України та УСПП.

У меморандуму є передісторія. Ще 1996 року на другому з'їзді УСПП було прийнято рішення «увійти в тісний контакт з керівними органами державної влади, щоб стабілізувати економіку». Ми пройшли через численні спроби розвернути владу, так би мовити, обличчям до бізнесу: домоглися введення своїх членів до колегій місцевих органів влади, колегій і громадських рад міністерств і відомств, уклали угоди про постійну співпрацю з Державною податковою адміністрацією, Антимонопольним комітетом тощо, ініціювали та провели кілька форумів «Бізнес і влада — партнери» з участю керівників уряду, Президента країни.

Ціною чималих зусиль вдалося прийняти і добитися дотримання органами виконавчої влади Закону «Про засади державної регуляторної політики». Законом передбачено порядок, згідно з яким проекти нормативних актів перед їхнім прийняттям слід оприлюднювати та обговорювати, а самі акти повинні супроводжуватися аналізом регуляторного впливу. Але на 15-му році існування УСПП вперше в історії країни Прем'єр-міністр, підписавши меморандум, визнав консолідуючу силу нашої організації в середовищі промисловців і підприємців і взяв на себе зобов'язання поводитися з діловою спільнотою як партнер. Переконаний, що цей документ — на вагу золота.

— Які нові завдання поставив XII з'їзд УСПП ?

— Ще півроку тому на виконання положень меморандуму було розроблено план заходів та підписане відповідне окреме доручення Прем'єр-міністра України. Отже, створено дієвий практичний механізм реалізації ініціатив промисловців і підприємців на рівні Кабінету Міністрів.

План передбачає формування у країні сприятливого бізнес-клімату. Зокрема, спільно з урядом заплановано вирішення проблемних питань у сфері податкової політики, включаючи доопрацювання Податкового кодексу, зокрема зі зниження фіскального навантаження на фонд оплати праці для роботодавців через запровадження єдиного соціального внеску; фінансово-кредитної політики розвитку; підвищення конкурентоспроможності національного виробництва; створення умов для залучення інвестицій та гарантування прав власності тощо.

Крім того, я виокремив би такі пріоритети на 2008 рік: глибока робота з підвищення соціальної відповідальності бізнесу, поглиблення діалогу влади і бізнесу, включаючи перенесення центру ваги на регіональний рівень, організація регіональних інвестиційних конференцій тощо.

Що стосується малого і середнього бізнесу, я палко підтримую ініціативу проведення протягом II півріччя 2007 року та 2008 року другого етапу стратегії швидкого дерегулювання. Його основними відмінностями є проведення перегляду регуляторних актів «згори донизу», а не навпаки, як це було минулого разу; зосередженість лише на пріоритетних галузях економіки (ліцензування, дозвільна система, туристична галузь, будівництво і землекористування), створення урядово-парламентських робочих груп, до складу яких на паритетній основі будуть включені представники бізнесу, об'єднань роботодавців та об'єднань споживачів.

Щодо великого бізнесу, то УСПП продовжуватиме свою політику підтримки державного протекціонізму пріоритетних галузей економіки — машинобудування, авіа- і суднобудування, високих технологій телекомунікацій та зв'язку, АПК, транспортних мереж. Саме вони мають стати «локомотивами» прискореного розвитку, підтягнувши за собою весь господарський комплекс країни.

— Чим зумовлена потреба внести зміни до статуту УСПП?

— Навіть Конституція держави, і та час від часу потребує змін. У діловому середовищі також виникають нові обставини: крім директорів, у складі союзу з'являються власники. До того ж ми намагаємося рухатися вперед за стратегічним планом розвитку, що потребує правильної координації дій, чіткого розподілу зобов'язань за лінією «центр—регіони». У новій редакції статуту виділено принципи внутрішньої організаційної дисципліни та відповідальності за свою ділянку впливу. Це — вимоги часу та завдань, що постійно ускладнюються, бо УСПП має бути міцною та єдиною командою з бездоганним стилем роботи.

— Керівництво УСПП з'їзд не змінив...

— Так, і я з задоволенням констатую, що це завдяки бездоганному авторитету нашого лідера в ділових колах. Ми сповідуємо традиції спадкоємності, тому у правлінні багато тих, хто давно йде по життю з УСПП. Однак є й нові обличчя — відомі в Україні промисловці і підприємці, незаперечні лідери підприємницького руху. Дуже важливо те, що до правління увійшли керівники багатьох об'єднань промисловців і підприємців, галузевих організацій роботодавців. Отже, в середині підприємницької спільноти є досить серйозні прагнення консолідуватися, об'єднувати зусилля заради спільної цілі захисту інтересів бізнесу, перемагає поступове розуміння, що розпорошеність та «багатовекторність» ефективного результату не дадуть. Ми тішимося з того, що консолідуючий прапор нині — в руках УСПП.

Розмову вів Олександр ПЕТРОВСЬКИЙ.

ПОСТАНОВА ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

Про внесення змін до складу дільничної виборчої комісії закордонної виборчої дільниці закордонного виборчого округу, утвореної відповідно до постанови Центральної виборчої комісії від 25 серпня 2007 року № 211 «Про утворення дільничних виборчих комісій закордонних виборчих дільниць закордонного виборчого округу з позачергових виборів народних депутатів України 30 вересня 2007 року»

Розглянувши повідомлення Міністерства закордонних справ України про вибуття члена дільничної виборчої комісії закордонної виборчої дільниці № 104 на період до дня виборів за межі країни, на території якої утворено закордонну виборчу дільницю, що тягне за собою неможливість виконувати обов'язки члена комісії, та подання Міністерства закордонних справ України щодо іншої кандидатури для включення до складу цієї дільничної виборчої комісії, відповідно до частини третьої статті 13, частини третьої статті 24, частин першої, другої, восьмої, чотирнадцятої статті 29, пункту 4 частини третьої, частин четвертої, сьомої статті 37, частин сьомої, дванадцятої статті 102[2] Закону України «Про вибори народних депутатів України», керуючись статтями 12, 13, пунктами 1, 3, 19 статті 19 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє**:

1. Припинити достроково повноваження такого члена дільничної виборчої комісії закордонної виборчої дільниці:

дільнична виборча комісія закордонної виборчої дільниці № 104 Посольство України в Республіці Узбекистан (700000, м. Ташкент, вул. Я. Гулямова, 68, а/с 4557)

Гальона Валентина Миколаївна, 1961 року народження, освіта вища, проживає в Республіці Узбекистан — від Міністерства закордонних справ України.

2. Включити до складу дільничної виборчої комісії закордонної виборчої дільниці таку особу, призначивши її членом комісії:

дільнична виборча комісія закордонної виборчої дільниці № 104 Посольство України в Республіці Узбекистан (700000, м. Ташкент, вул. Я. Гулямова, 68, а/с 4557)

Целиковський Андрій Миколайович, 1971 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в Республіці Узбекистан — від Міністерства закордонних справ України.

3. Цю постанову опублікувати в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр», надіслати Міністерству закордонних справ України для передачі дільничній виборчій комісії закордонної виборчої дільниці № 104.

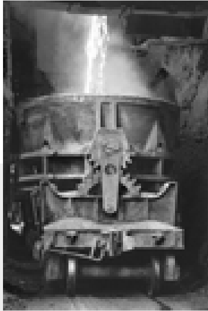
Голова Центральної виборчої комісії *В. ШАПОВАЛ.*

27 вересня 2007 року.
№ 496.

У зв'язку з виключенням із списків вважати недійсним посвідчення помічника-консультанта народного депутата України Грицака В. М. Семенюка Василя Григоровича за №165/32.

Управління кадрів.

НОВИНИ
СУБОТА, 29 ВЕРЕСНЯ 2007 ■ № 175 (4175)

Як заявляють у Міністерстві праці і соціальної політики, з 1 жовтня збільшаться розміри державної соціальної допомоги інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам ***(Укрінформ)***

На «Запоріжсталі» введено в експлуатацію унікальну очисну систему, аналогів якої немає в СНД ***(Укрінформ)***

■ У НОМЕР

У кожного — свій критерій середнього класу

Житомирщина. Щоб належати до середнього класу, треба мати п'ять тисяч гривень доходу на кожного члена сім'ї. Так думає 45 відсотків тих, кого на Житомирщині під час подвірного обходу опитали працівники статистичної служби. Але в більшості бажання скромніші: їм вистачило б, щоб не відчувати себе бідними, від однієї до трьох тисяч. За даними статистики, чверть сімей заявила, що змушена відмовляти собі в найнеобхіднішому — тільки б на харчі вистачило. А щоб відчувати себе заможнішим, треба, як засвідчують дані про розміри доходів, працювати у сфері фінансів чи оподаткування: там зарплати вдвічі вищі за середньообласні.

Олексій КАВУН.

Пом'янули донецького соловейка

Донецьк. В обласному центрі відзначили 75-річчя з дня народження народного артиста СРСР, народного артиста України Анатолія Солов'яненка. На пам'ятному вечорі була присутня дружина маестро Світлана Дмитрівна, а режисером концерту став син — Анатолій Солов'яненко-молодший.

Вл. інф.

Білозубу посмішку отримають за рахунок бюджету

Хмельницький. З початку року міська влада виділила на пільгове протезування 250 тисяч гривень, і на сьогодні новою білозубою посмішкою могли потішитись майже 800 хмельничан. Однак з'ясувалося, що кількість пацієнтів, котрі потребують лікування, зростає. Тому до кінця року міський бюджет додатково надасть ще 250 тисяч гривень. Це допоможе зняти проблему протезування зубів серед інвалідів дитинства, загального захворювання, постраждалих внаслідок Чорнобильської аварії та ветеранів праці. Навіть пересічні пенсіонери, які чекають своєї черги з 2004 року, зможуть поставити зуби за рахунок бюджету.

Ірина КОЗАК.

■ ФОТОФАКТ

На міжнародному поетичному фестивалі «Каштановий дім», що пройшов у Будинку кіно в Києві, виступила акторка Маргарита Терехова.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

■ СПОРТ

Світові та єврожеребкування

Футбол. Позавчора на засіданні виконавчого комітету УЄФА у Стамбулі визначено дати жеребкувань фінальної стадії Євро-2008, а також континентальної кваліфікації до ЧС-2010.

Отже, жеребкування фінальної стадії Євро-2008 відбудеться 2 грудня у швейцарському Люцерні в Центрі конгресів і почнеться о 13.00 за київським часом. Господарі турніру — швейцарці та австрійці —потраплять до груп А та В як сіяні команди.

Решту 14 учасників буде розподілено по чотирьох кошиках. Якщо путівку до фіналу здобудуть чинні чемпіони Старого Світу — греки, вони автоматично ввійдуть до першого кошика, де також зарезервовано місце і для збірної з найвищим коефіцієнтом УЄФА. Решту команд, залежно від їхніх результатів у відборі до ЧС-2006 і Євро-2008, буде розсіяно по інших трьох кошиках.

Також виконком УЄФА ухвалив процедуру жеребкування відбірного раунду ЧС-2010 для європейських збірних, яке 25 листопада прийматиме південноафриканський Дурбан. Тут команди розподілять по кошиках, виходячи з рейтингу ФІФА. Відповідно до рішення, прийнятого на червневому виконкомі УЄФА в голландському Херенвені, у восьми відбірних групах виступатиме по шість збірних, а до дев'ятої ввійдуть п'ять команд.

Переможці груп отримають путівки до ПАР, а вісімка найкращих із тих, що посядуть другі місця, у стикових матчах вестимуть боротьбу за чотири останні перепустки від Європи на ЧС-2010.

Лише результати

Футбол. Чемпіонат країни серед команд вищих навчальних закладів. **Інформаційну підтримку змаганням надає «Голос України».** 2-й тур.

Група А. «МЕГУ-Штурм» (Рівне) — «Факел-ІНФТУНГ» (Івано-Франківськ). 2:0. «Факел-2» (Івано-Франківськ) — «Буревісник» (Тернопіль). 2:3. «Спартак» (Ужгород) — «Аркс-Легпром» (Київ). 3:2. «Сокіл» (Бережани) — «Університет» (Чернівці). 5:0.

Група Б. «Зооветеринарна академія» (Харків) — «Меркурій» (Київ). 2:0. МАУП (Київ) — «ГУЗІДМУ-Спартак» (Запоріжжя) — перенесено на 6 листопада. «Харчовик-Антарес» (Київ) — «Рятівник» (Черкаси). 1:2. «Юнга-Морська академія» (Одеса). 1:0.

Наступний тур відбудеться 4 жовтня.

Щороку від передозування і хвороб, пов'язаних з уживанням наркотиків, умирають майже 120 тисяч громадян

Держава усунулася від розв'язання проблем наркоманії. Україна — єдина європейська країна, де немає наркополітики. Про це заявляє правозахисник, секретар Асоціації психіатрів України Семен Глузман.

— Замість прийняти комплексну програму боротьби з наркоманією держава продовжує приймати зручні для наркобізнесу закони, а хворим пропонує замісну терапію — метадоном і трамадолом, — каже співрозмовник. — У країні й досі нема жодної держструктури, котра опікувалася б реабілітацією наркозалежних.

На думку правозахисника, метадонову програму і безконтрольний продаж трамадолу лобіюють ті, хто одержує від цього великі гроші. Потреба в трамадолі, приміром, становить десь 4 тис. таблеток на рік, а на внутрішній ринок надходить більш як 90 тисяч щорічно. У МОЗ про це знають, але нічого не роблять, вважає Семен Глузман.

Так само поводяться і правоохоронні органи, стверджує генерал СБУ Валерій Кравченко. За його словами, ще навесні в Прилуках виявили місцеву мережу з торгівлі наркотиками. У ній було задіяно з дюжину наркодилерів, яких «кришувала» міліція. Про це доповіли керівництву ОБНОНа. Але жодних заходів не було вжито, аж поки одна із християнських організацій влаштувала в місті мітинг — на площу вийшли батьки, діти яких загинули від уживання наркотиків.

— Сьогодні 85% наркотиків, застосовуваних нашими громадянами, виробляється в країні і тільки 15% завозиться. Раніше було навпаки, — каже генерал Кравченко. — Вже зараз можна констатувати: врожай макової соломки зібрано. Про це свідчить падіння цін на чорному ринку.

Головна проблема — у промисловому виробництві маку. 1999 року парламент прийняв закон про обіг наркотичних засобів, психотропних речовин та їхніх аналогів. Він і дозволив вільно вирощувати мак у господарствах. За словами Валерія Кравченка, СБУ не дали контролювати це виробництво. Контроль за ним покладено на місцеві комісії, до складу якої входить фермер, у господарстві якого вирощується мак, працівники фермерства і місцевий міліціонер...

Тим часом у країні, за неофіційними даними експертів, майже п'ять мільйонів наркозалежних і співзалежних громадян. А влада й досі не може чи не хоче вирішити цю проблему кардинально.

Ольга ВІТЕР.
Мал.Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

Київська кільцева дорога може так і залишитися проектом

Днями у Київській обласній державній адміністрації було проведено «круглий стіл» на тему «Київська кільцева дорога — від проекту до реалізації». Адже уже за кілька років Україна прийматиме у себе футбольних уболівальників з усього світу. За попередніми підрахунками заступника голови Київської обласної державної адміністрації Вадима Гуржоса, очікується прибуття 800 тисяч туристів. Утім, реальне число візитерів може сягнути щонайменше мільйона осіб. І кожного з них треба забезпечити можливістю безперешкодного пересування територією країни і Київщини зокрема.

Проектування кільцевої дороги бере свій початок ще з 2005 року. Уже понад два роки йде його обговорення.

— Сьогодні, — каже пан Гуржос, — виділено 30 млн. грн. на закінчення проектних робіт та початок безпосереднього проектування дороги. Її межі вже майже узгоджені з органами місцевого самоврядування тих восьми районів, по території котрих вона проходитиме. Загалом протяжність кільцевої має становити 216 км.

Істотна перешкода зведенню кільцевої — розпайовані та викуплені землі. Як повідомив заступник начальника головного управління земельних ресурсів України в Київській області Гумбат Багіров, для будівництва дороги треба відводити майже 2000 га, 1200 з яких належать приватним особам. За словами адвоката Максима Копечікова, кільцева дорога може так і залишитися проектом. Мовляв, можливість безоплатного вилучення жодним законодавчим актом не передбачена, а кошти на викуп у бюджет не закладено.

Не вирішено і питання фінансування робіт. На сьогодні вартість проекту — 5,5 млрд. доларів. Утім, нагадує пан Гуржос, ціни щороку зростають на 20—40 відсотків. Тож скільки реально коштуватиме кільцева, невідомо. Будівництво ж триватиме не один рік. До Євро-2012 планується хоча б частково реалізувати цей проект. Чи вдасться це — покаже час.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

■ ФОТОФАКТ

Учора в столичному дитсадочку №662, що на Оболоні, презентували соціальну благодійну програму «Особлива думка», мета якої — допомагати українським дітям з синдромом Дауна.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У Хотині вчителька музики скрутила шию учениці

Під час заняття в музичній школі райцентру викладач так експресивно повернула голову 7-річної скрипальки, що дівчинка, за попередніми даними, отримала компресійний перелом шийних хребців. Дитина три дні після цього перебувала вдома, після чого їй стало зле, і батько звернувся по допомогу до лікарів, а потім і до міліції. Під час перевірки вказаних у заяві фактів у порушенні кримінальної справи відмовили. Як повідомив заступник начальника Хотинського РВ УМВС Михайло Ковальчук, згідно з довідкою судмедекспертів, дівчинка отримала розтягнення м'язів шиї, а попередній діагноз не підтвердився.

Сергій СУЛИМА.
Чернівецька область.

■ ЗНАЙ НАШИХ

Тринадцятий фестиваль став щасливим для юних пожежників із Полтавщини

Команда з села Лелюхівка Новосанжарського району виборола перемогу на XIII Всеукраїнському фестивалі дружин юних пожежників. А спочатку була перемога на обласному огляді. Загалом на фестиваль до Євпаторії прибуло близько 300 юних помічників рятувальників. Сталося так, що під час виступу зіпсувався звук, і організатори запропонували перенести виступи трьох команд на наступний день. Дві команди відмовилися виступати, адже якість звуку може істотно вплинути на сприйняття виступу команди. А юні пожежники з Полтавщини ризикнули, і жоден мікрофон не підвів. А гаряча підтримка залу та настанови керівника Володимира Жильченка сприяли перемозі. Тож додому юні вогнеборці з Полтавщини повезли головний приз Міністерства з надзвичайних ситуацій — сучасний комп'ютер.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

На знімку: переможці змагань.

Фото надане Управлінням МНС України в Полтавській області.

Тепловізори для «зелених кашкетів»

(Початок на 1-й стор.).

Тепловізори дадуть змогу виявляти порушників кордону на значних відстанях. Незабаром їх отримають «зелені кашкети» із Котовського, Сумського, Чернігівського та Чопського прикордонних загонів. Це лише частина спільного проекту європейської технічної допомоги «Поліпшення прикордонного менеджменту: постачання спеціального обладнання органам охорони державного кордону» із загальним бюджетом 5,22 мільйона євро. Загалом, за п'ять останніх років у рамках спільних програм міжнародної допомоги за сприяння Єврокомісії «зелені кашкети» отримали 320 автомобілів, 350 радіостанцій, прилади нічного бачення, біноклі, обладнання для перевірки документів, комп'ютери та іншу техніку. Окрім сучасних засобів спостереження, європейські партнери обіцяють забезпечити вартових кордону приладами радіаційного контролю та спеціальним транспортом для перевезення нелегальних мігрантів.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Черги на отримання закордонних паспортів ліквідовано

Станом на 25 вересня ДП «Державний центр персоналізації документів» МВС України, яке входить до Консорціуму «ЄДАПС», обробило всі заявки на оформлення закордонних паспортів, що надійшли з Головного обчислювального центру (ГОЦ). Про це під час учорашньої прес-конференції повідомив один із співавторів нині діючої паспортної системи, народний депутат Василь Грицак. За його словами, нині виготовили та відвантажили більш як 240 тисяч таких документів.

«Голос України» не раз писав про довжелезні черги та проблеми із отриманням нових закордонних паспортів протягом трьох останніх місяців, які виникли через затвердження 26 червня 2007 року нових зразків із полікарбонатною сторінкою. Тож влітку країна отримала один із найзахищеніших у світі документів для виїзду за кордон, але у тисяч людей, котрі не змогли вчасно оформити «корочку», зірвалися відрядження, відпустки, навчання. Але сьогодні, запевнив Василь Грицак, потужності підприємств у 3—6 разів перевищують річну потребу в закордонних паспортах.

Крім того, вже у жовтні планується ініціювати зміни до постанови уряду, які зменшать термін видачі документів до тижня, дня і навіть години. Про вартість пришвидшеного оформлення закордонних паспортів не зазначається, але відомо, що наш документ — один із найдешевших у світі. Приміром, якщо бажаєте отримати його за місяць, то доведеться заплатити 170, а за два тижні — 340 гривень.

Анна БОЙКО.

■ ФОТОФАКТ

Учора багато шанувальників таланту давньокитайського філософа, мислителя і педагога Конфуція в день його народження, що збігається з Днем учителя, прийшли до храму Конфуція на острові Тайвань, щоб доторкнутися до пам'яті великого мудреця.

Фото з архіву Ольги ТАНАСІЙЧУК (Укрінформ).

Медики їдуть до селян

До всеукраїнської акції «Від первинної ланки — до здорової нації» долучилася Херсонщина. Мета — наблизити медицину до сільської людини. Для цього спеціалісти виїздять на місця, щоб провести профілактичний огляд. Цього року це відбувається на оновленій матеріально-технічній базі. Так, у І кварталі поточного року було отримано обладнання для оснащення 70 закладів охорони здоров'я, розташованих у сільській місцевості. Профілактичні огляди проходять у фельдшерсько-акушерських пунктах, сільських лікарських амбулаторіях та дільничних лікарнях.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсонська область.

Завтра — Всесвітній день бібліотек

Сільські бібліотеки отримають нові книги, а в майбутньому — Інтернет

Донецька обласна рада виділила 300 тисяч гривень на поповнення бібліотечного фонду сільських книгозбірень. Про це повідомив голова ради Анатолій Близнюк. До того ж обласна рада ініціює створення в 17 районних центрах на базі шкіл і бібліотек мультимедійних культурно-просвітницьких центрів. Нагадаємо, на 10 тисяч мешканців Донеччини припадає 1,5 книгозбірні. Тоді як у Вінницькій і Хмельницькій областях — понад шість бібліотек, у Тернопільській — вісім на кожні 10 тисяч населення. До речі, 70 відсотків сільських і селищних бібліотек області не опалюються взимку, 20 відсотків не освітлюються і лише третина має телефони.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

■ СВІТ КОРОТКО

КИТАЙ

Допоможуть Молдові

Для подолання наслідків посухи Китай вирішив виділити Молдові безоплатну фінансову допомогу в сумі 15 млн. юанів (2 млн. дол.). Про це повідомив посол КНР у цій республіці Гун Цзяньвей на зустрічі зі спікером молдовського парламенту Маріаном Лупу. Нагадаємо, що цього року Молдова серйозно постраждала від посухи, збитки сільського господарства оцінюють в 1 мільярд доларів.

ГРУЗІЯ

Опозиція вийшла з протестом

Група грузинських опозиційних партій провела вчора мітинг протесту проти арешту екс-міністра оборони Іраклія Окруашвілі. Тим часом колишній міністр вважає себе політичним в'язнем і розцінює арешт як зведення рахунків. Напередодні він висунув серйозні обвинувачення на адресу Михайла Саакашвілі. Крім того, він не виключив можливості своєї участі у виборах президента Грузії, що пройдуть одночасно з парламентськими восени наступного року.

ІРАК

Бойовики збили американський вертоліт

Американський ударний вертоліт «Апач» виконав аварійну посадку на південь від Багдада після того, як був обстріляний бойовиками. Два бойових вертольоти брали участь у спецоперації армії США, підтримуючи наземні підрозділи з повітря. Один з вертольотів дістав пошкодження і виконав «жорстку» посадку. Ніхто з двох членів екіпажа не постраждав.

МЕКСИКА

Ураган «Лоренцо» накрив узбережжя

Штормовий вітер, що сягає сили урагану, обрушився на узбережжя Мексики в районі міста Тукспан. На східному узбережжі він спричинив зсуви, після чого влада вирішила евакуювати людей. Просування урагану супроводжується вітром швидкістю 130 км/год, з поривами до 155 км/год. У багатьох містах оголошено штормове попередження.

Нові інформаційні технології і технічні засоби безконтактної діагностики

■ НА ЗДОБУТТЯ ДЕРЖАВНОЇ ПРЕМІЇ УКРАЇНИ В ГАЛУЗІ НАУКИ І ТЕХНІКИ ЗА 2007 РІК

Успіх у практичному використанні будь-якого нового фізичного явища, як відомо, насамперед визначається тим, наскільки глибоко зрозумілі і вивчені основи самого явища. Це стосується і відкритого ефекту Джозефсона, наступні дослідження якого привели до створення надпровідникових елементів і пристроїв радіоелектронної й обчислювальної техніки, надчутливих магнітометричних систем на основі надпровідникових квантових інтерферометричних датчиків (СКВІД-ів). Особливість виконаних досліджень — тісне переплетіння і взаємозв'язок фундаментальних результатів фізики низьких температур, електрофізики, математики, інформатики, автоматизації досліджень і суто прикладних аспектів.

Біомагнітні сигнали дуже слабкі, набагато менші за величиною, ніж перешкоди навколишнього простору, і на 6—7 порядків менші за магнітне поле Землі, тому проблема реєстрації й обробки слабких магнітних сигналів об'єктів різної фізичної природи в умовах сильних перешкод промислового міста є винятково складною і наукоємкою. Авторами представленого циклу робіт був запропонований теоретично обгрунтований й експериментально підтверджений оригінальний патентночистий (імпульсно-релаксаційний) спосіб побудови СКВІД-магнітометрів. Приємно відзначити, що в інших країнах лише нещодавно почали використовувати такий принцип побудови магнітометрів, а наш, до речі, ще в 1986 році здобув золоту медаль на Лейпцизькому ярмарку.

Наші автори розробили новий підхід до просторової селекції, фільтрації і цифрової обробки сигналу. І як результат — створили спочатку одноканальний, а потім і семиканальний магнітометричний комплекс для дослідження магнітного поля серця людини — магнітокардіограф з високими динамічними характеристиками, підвищеною перешкодозахищеністю, простий і надійний в експлуатації у неекранованих приміщеннях медичних клінік, що гарантує його невисоку вартість, широке впровадження в клінічну практику і доступність під час обстеження (моніторингу) великих груп населення.

Одноканальний СКВІД-магнітометр став базовим модулем для кількох систем. Передовсім під час розробки біосасептометра — приладу для дослідження магнітної сприйнятливості різних органів людини і крові, що дало можливість безконтактно вимірювати у них концентрацію заліза і його сполуки. За допомогою цієї системи разом з Інститутом медицини праці було виконано дослідження груп електрозварників з серйозними професійними захворюваннями. Безконтактні виміри вмісту заліза в печінці показали, що у здорових людей його вміст 0,5—0,8 мг на грам маси печінки, а в електрозварників може досягати 3 мг/г, і саме цей факт спричинює професійне захворювання. У людей з підвищеним вмістом заліза в організмі на багато років раніше може розвиватися ішемічна хвороба серця, паркінсонізм, збільшується ризик розвитку онкологічних захворювань.

Не менш актуальним було створення для контролю за динамікою розподілу і перерозподілу магнітних частинок після їхнього внутрішньовенного введення в організм (поки що в дослідах із дрібними тваринами). Передбачається, що за допомогою нанодисперсних магнітних матеріалів можна здійснити транспорт ліків у зону патології й утримувати їх там необхідний час. Це дасть змогу в перспективі підвищити ефективність лікування при зниженні до мінімуму дози препаратів, які часто є токсичними. СКВІД-магнітометрія, у цьому випадку, запропонована як альтернатива ЯМР-томографії для моніторингу за магнітними контрастними агентами або носіями ліків.

Найбільш освоєною й водночас перспективною сферою використання магнітометра сьогодні є кардіологія. Актуальність досліджень у цій сфері підтверджується і тим, що більш як 60% смертей в Україні припадає на серцево-судинні захворювання. І ранню діагностику серцевих захворювань необхідно розглядати як глобальну медико-соціальну проблему, що особливо актуальна для нашої країни.

У чому ж відмінність «магнітного» методу дослідження від «електричного», крім того, що він безконтактний? Справа в тім, що ми одержуємо інструмент, що дає змогу нам заглянути всередину міокарда і побачити найперші зміни структури іонних струмів, які є провісниками настаючої патології. Магнітокардіографія при цьому дає можливість переходити від тисяч пацієнтів до окремо взятої людини — з її супутніми хворобами і особливостями дії саме цього препарату і вчасно коректувати процес лікування.

На закінчення треба зазначити, що цикл робіт є, зокрема, результатом 20-літньої плідної співпраці Національної академії наук і Академії медичних наук і є прикладом багатогранного і масштабного впровадження сучасних інформаційних технологій у медицину, біологію і техніку.

Колектив дослідників висунуто на здобуття вищої наукової нагороди в Україні — Державної премії України в області науки і техніки. Думаю, що держава гідно оцінить досягнення української науки. Це сприятиме й утриманню пріоритету України в цій області знань.

Олександр ПАЛАГІН, академік НАНУ, заступник директора Інституту кібернетики ім. В. М. Глушкова НАНУ.

21 вересня. Ужгород. Заключний етап обласного конкурсу на визначення кращого сімейного лікаря.

22 вересня. Миколаїв. Святкування 218-річчя з дня заснування міста та 70-річчя області.

23 вересня. Крим. У фінальному концерті національного відбірного конкурсу «Дитяче Євробачення-2007» перемогла Ілона Галицька з Миколаєва.

25 вересня. Бердянськ Запорізької області. Відкрито пам'ятний знак зеленому комару, який відроджує цілющі грязі.

27 вересня. У столичному сквері біля перехрестя вулиць О. Бальзака та Ніколаєва (Троєщина) відкрито пам'ятник Героям Чорнобиля.

24 вересня. Вінницька область. Відкрито оновлену будівлю відділу прикордонної служби «Могилів-Подільський».

26 вересня. У Києві з'єднали правобережну і лівобережну частини залізнично-автомобільного Дарницького моста.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Михайла МАРКІВА, Андрія НЕСТЕРЕНКА та Укрінформу

Від Бабиного Яру їх відокремлювало декілька метрів

29—30 вересня 1941 року в Бабиному Яру згідно зі звітом, надісланим з Києва Генріхові Мюллеру, були знищені 31 771 людина, переважно євреї. А за два роки окупації міста — більш як 220 тисяч людей. Тут розпрощалися з життям хворі психіатричної лікарні імені Павлова, військовополонені, моряки Дніпровської військової флотилії, в'язні Сирецького табору... У Яру — українська поетеса Олена Теліга, її чоловік інженер Михайло Теліга, поет Іван Ірлявський... На цьому місці в небо йшли циганські табори. Тут циган розстрілювали за те, що вони цигани, а євреїв — за те, що вони євреї. Сьогодні важко уявити, що в часи боротьби з космополітизмом, до Бабиного Яру пом'янути рідних пробиралися таємно. І ніякого пам'ятника, хоча ще були живі свідки тієї трагедії. Тепер пам'ятників декілька. А от людей, які могли б розповісти, що насправді діялося в Бабиному Яру, майже не залишилося... Але «Голосу України» вдалося розшукати двох сестер Людмилу Гнатівну ЗАВОРОТНЮ та Інну Михайлівну ЄВГЕНЬЄВУ, які мешкали по сусідству з пеклом. Це здається неймовірним, але, живучи на вулиці Бабин Яр, у дні наймасовіших розстрілів вони ховали у своєму будинку... євреїв!

Урочище Бабиного Яру. Початок жовтня 1941 р. Фото Й. Хеле.

Наш будинок стояв на самому початку вулиці

— Батька я майже не знала, — згадує Людмила Гнатівна. — Він був із Брусилова, у 1920 році потрапив під потяг. Його батько працював на млині, тому родина не бідувала. І коли мама вирішила повернутися до своїх у Київ, свекри привезли декілька мішків борошна і купили за них на вулиці Бабин Яр землю з будинком. Там ми і жили. Мама знову вийшла заміж: народилися брат Толя і сестра Інна. Наш будинок № 1 стояв на самому початку вулиці. Яр починався метрів за 200 від нас. До війни там був кар'єр, брали пісок, будували Дарницю. І ось почалася війна...

— Скільки вам було років?

— Мені 22 роки, сестрі — 13, братові — 16 (він був інвалідом). Перед самою війною заарештували маму. Вона працювала у військовій їдальні, де обідало все начальство. Навіть Ворошилова бачила. Тоді багатьох військових заарештовували, в тому числі й Якіра.

— А вашу маму за що?

— Сказали, що за довгий язик. Вона працювала кондитером. Була малограмотною, навіть прізвище їй було важко написати. Ми найняли адвоката. Він пообіцяв, що маму незабаром випустять, мовляв, справа шита білими нитками. Але почалася війна, їй дали п'ять років і відправили на Херсон. А батька (вітчима) забрали на фронт. У 43-му він загинув на Курській дузі... Дотепер пам'ятаю, як він просив мене: «Залишайтеся у цьому будинку. Мало що в дорозі може статися». А в мене тоді вже синок був. От і залишилися на моїх руках син, брат, сестра і бабуся Зіновія Григорівна (вона перебралася до нас у перші дні війни).

— 29—30 вересня по вашій вулиці на розстріл вели колони євреїв...

— Не лише вели. Хто не міг йти, несли, на підводах везли. У нас у дворі росла висока груша, то я на верхівку вилазила і спостерігала. А бувало, і до яру добиралася. Там у високі бур'яни лягала і дивилася. Молода, дурна була. Цікавість брала. Нині й хотіла б забути те, що побачила, та не можу. Ось він — яр. Від його стінки відкопали щось на кшталт сходинки. Людей роздягали, лічили по 30—40 осіб і на ту сходинку. А потім розстрілювали. Хто мертвий у яр падав, а хто живий... Моя сестра більше, ніж я бачила. Вони з дівчатами прокрадалися в ту їдальню, де мама працювала. Адже всі ходи знала.

Дітей витрушували з пелюшок і кидали в яр

— Їдальня командирського складу була через дорогу від Бабиного Яру, — згадує Інна Михайлівна. — Ми вилізли на горище. Там — слухове віконечко: чотири шибочки. Пам'ятаю, що нас було п'ятеро, тому що четверо дивилися, а один відштовхував. Це було 29 вересня. Під охороною вели, везли тисячі людей. Підводили до яру. Людей роздягали. Одяг складали в штабелі: комірець до комірця... Дівчата роздягатися не хотіли. Вони билися з німцями, плювали в них. Їх одразу на місці й розстрілювали. Але одяг усе одно знімали. Потім голих клали на землю рядами і били. Здається, батогами. Точно не можу сказати, тому що ми були метрів за 70. Не все могли розгледіти... Потім людей ставили над яром і розстрілювали. А малюків кидали просто так. Дітей з пелюшок витрушували — й у яр. До того ж пелюшки також складали в штабеля. Більш старших дітей заганяли в намет. Закривали його і морили їх газом. Трупи теж скидали в яр...

Я про це розповідала московським журналістам, то вони не вірили: не може бути! А як не може, якщо ми це бачили. Намет стояв, там, де всіх роздягали. Зараз на тому місці дерева виросли, а тоді було голе поле. З ним і межував наш город. Коли ми йшли на Лук'янівський базар, то завжди проходили повз яр. Тіла були ледь присипані піском. А посередині піску стояло буре озеро: чи то кров, чи то жир. Бачили мертву жінку. Вона, мабуть, змогла відкопатися і виповзти. Гадаю, це була циганка: чорноволоса в червоній або жовтогарячій майці. Кажу так, тому що мені запам'яталося, що в жовтогарячій, а сестрі — що в червоній.

29 вересня ми дивилися до темряви. Дорослі, звичайно, так не змогли б. А нам було по 11—13 років... Коли стемніло, кинулися бігти додому. А тут ціла німецька дивізія: їхали танки, машини. Ми не могли перебігти через дорогу і засіли в канаві. Додому повернулися, коли зовсім стемніло. Ох і дісталося мені тоді від сестри і бабусі. Вони думали, що мене теж розстріляли...

...Після цього я занедужала. Коли до мене дійшов весь жах того, що я побачила, то від стресу випало все волосся на голові. Я спати не могла. Намучилася зі мною моя бідна бабуся...

— Коли кажуть про розстріли в Бабиному Яру, то згадують 29 і 30 вересня...

— Насправді розстріли тривали два тижні, — згадує Людмила Гнатівна. — Якщо до темноти не встигали розстріляти, то залишали людей ночувати під яром, чекати своєї черги. Багато хто збожеволів... Пам'ятаю, через декілька тижнів, коли в яру затихло, привезли на підводі бабу, а може, хвору жінку. Вона лежала на білому матраці в білому підодіяльнику. А поруч сидів чоловік: літній, згорблений. Біля краю яру підводу перекинули і викинули туди і чоловіка, і жінку.

...У ті дні такий запах пішов по нашій вулиці, що не знали, куди подітися. Ранком прокидатися не хотілося. А потім німці привезли 10 або 15 великих білих бочок і залили яр хлоркою. Стіни його підривали, щоб трупи піском засипало. Раніше яр глибокий був, а після вибухів став широкий. І все одно кров пробивалася крізь пісок.

А в нас гість!

— Й у ці дні ми побачили на своїй вулиці Юру Городецького. Я його побіжно знала: він з чоловіком моєї тітки працював на 43-му військовому авіаційному заводі. Юра потрапив у полон, але якось вибрався... Ходить по дорозі, а до будинку зайти боїться. Він перед цим зустрів дівчину, з якою до війни зустрічався, то та втекла від нього, як від чуми. А мамина сестра Наталя вийшла і покликала його. Ледь він дійшов, так ноги спухли. Коли бабуся налила Юрі тарілку супу, він навіть ложку не взяв. Так і випив одним махом. Ледве тарілку не проковтнув. На супах бабуся його і виходила.

— Довго він у вас пробув?

— Днів двадцять. Коли вже трохи «відпух», став просити: «Проведіть мене. Піду шукати армію. Не можу піддавати вас небезпеці». Він уже знав, що нас можуть розстріляти за приховування єврея. На Нивках у ті часи ще нічого не було. Одне поле. От мій братик тим полем його й вивів.

— Не знаєте, як далі склалася його доля?

— Знаю. Армію він наздогнав. Прослужив усю війну, возив якогось генерала. А якось, коли війна закінчилася, відкриваються двері, і ми бачимо нашу бабусю в повітрі. А це — Юра прийшов. Схопив її і вніс у будинок на руках. Потім він працював у тролейбусному парку. Моя тітка часто його бачила. Розповідала: «Їде, вискочить, обійме, покрутить і поставить». А в 1949 році він приходив до мене на Комінтерна (чоловік там кімнату одержав). У мене саме другий син народився. Прийшов і каже: «Людочка, мене тягає КДБ і без кінця запитує, як я живий залишився. Якщо тебе запитають, то ти скажи, що я все-таки був у вас». Звичайно, я йому пообіцяла.

...Отже, відправили ми Юру. А життя продовжується. Стали разом з маминою сестрою Поліною ходити по селах, міняти речі на продукти. І десь у листопаді (а може, і в грудні, уже холодно було) повертаємося із села, а бабуся з порога: «А в нас гість». Я одразу вирішила, що мама повернулася. Вриваюся до кімнати, а там чоловік: страшний, брудний. Обличчя чорне, тільки смуги від сліз. Стоїть, мовчить і ми мовчимо... І раптом впізнали — Ісаак Бродський! Його в нас усі знали. Він до війни біля консервного заводу ларьок тримав. Там можна було й олію купити, й висівки для корови. Одне слово, все... Він плаче і ми плачемо — не знаємо, що робити. Дотепер не можу пробачити одну дурість. Бродський простягнув мені золотий гріш. На ньому було написано 25 доларів. А я доларів ніколи не бачила. Запитую, що це? «Мій дядько в Америці живе. Він до війни надсилав нам гроші». Напевно, заплатити хотів, щоб ми його прихистили. А я потримала монету в руках і віддала йому назад. От треба було взяти її і зберегти на пам'ять. Мені потім американські журналісти говорили, що такі монети тепер лише в музеях є.

— А що з Бродським?

— Залишили його. Нагріла на вулиці казан. Попросила брата, щоб викупав його. А одяг одразу в багаття кинула. Там стільки гнид було, що я в житті не бачила. Дала йому батьківський одяг. І пробув він у нас до лютого 1942 року. Навчив нас цукерки робити...

— Цукерки?

— Мені теж смішно було. Каже: «Купи три кілограми цукру, такий-то папір на Подолі. Будемо цукерки робити». Господи, які цукерки? А потім ці цукерки дуже багатьох людей виручили. Він і тіток моїх навчив, й інших знайомих жінок. Багато хто вижив у війну завдяки тим цукеркам. Ходили продавати їх на Євбаз. Євбаз був не базар, а диво.

...Бродського сховали в найдальшій кімнаті за шафою. Навіть сусіди не здогадувалися, що він у нас. Потім одна дивувалася: «А я не знала, що ти жида ховала?». А я їй: «Якщо б знала, то не було б ні жида, ні мене»... Знайшли його випадково. Ми саме на Євбазі були, а до мого брата прийшов товариш Коля Лисенко. І він якось на Бродського натрапив. Злякався страшенно. Вискочив, біжить по вулиці і кричать: «Там Бродський!». Його ж усі знали. А в нас на вулиці жив такий Яшка. Він був з Лохвиці, будинок у Києві купив перед самою війною. Коли прийшли німці, повернувся. Сидить, нога за ногу: «Ми всіх командирів німцям здали. От я і дома». Коли цей Яшка почув Колю, то пішов до поліції. Але й Бродський зрозумів, що його будуть шукати. Схопив піджак і по снігу через кар'єр дістався до єврейського цвинтаря і сховався в одному із склепів. Не знаю, скільки часу він там провів, але якось він опинився в моєї тітки Поліни (вона з чоловіком жила біля «Більшовика»). Може, де зустрів її, може, додому прийшов. У неї й залишився. Все хотів на Поділ потрапити, у свою квартиру (у нього там гроші були заховані). З часом осмілів і вирішив, що може вже виходити, хоча його видавали... ніс і повний рот золотих зубів. Потім їх витягнули разом з яснами... А в той день узяв він мою куму Галю, ще одну жінку, пішов на Поділ і зустрів знайому двірничку в його... кожусі і валянках. Вона Бродського одразу й видала поліції.

— Його розстріляли?

— Ні, відправили в концтабір на Сирці відкопувати трупи в Бабиному Яру (їх вирішили спалити). Й, уявляєте, він зміг звідти втекти! В'язні жили в сараї. І вони змогли підібрати ключ до замка: трупи перебирали і, якщо ті були в одязі, шукали в кишенях ключі. Й один ключ підійшов! Допомогли мертві! Тож восени 43-го (29 вересня. — **Авт.**) о 4-й ранку хлопці втекли. Щоправда, врятуватися змогли лише декілька людей. У тому числі і Бродський, адже він усі ходи-виходи знав. Знову пішов на цвинтар, а звідти на вулицю Сирецьку, де жили його знайомі Яковенки. У них до приходу наших і переховувався на горищі. Бродському з місцевих ніхто жодного разу не відмовив у допомозі. Тільки той Яшка з Лохвиці і двірничка. Може, тому що приїжджі були?

Таку красиву бабу підстрелили

— Але коли прийшли шукати Бродського, заарештували мою тітку Наташу. Її будинок був напроти нашого. Тоді трусили всіх сусідів. Поряд жила білоруска, то Яшка до неї особисто прийшов єврея шукати. Його від переляку усього трясло, адже поліцію викликав, а Бродського немає. Та жінка йому й побажала: «Щоб тебе все життя так колотило». І що ви думаєте? Коли прийшли наші, він викрутився і пішов на фронт. А повернувся інвалідом і весь трусився. Свій будинок швидко продав, тому що в нього всі пальцем тикали, і повернувся назад у Лохвицю.

...Ну от, заарештували мою Наташу й відправили до концтабору на Сирці, в єврейську бригаду. Він був загороджений трьома стінами з дроту (по три метри кожна). І я якимсь чином примудрялася перекидати через них передачі. Не знаю, як я врятувалася. Один єдиний раз замість мене пішла моя тітка Поліна (це було вже в 43-му), і її підстрелили. Поліцай поранив. Може, й добив би, але Поліна впала в яму. Лежить, спливає кров'ю. А бабуся і сусіди стоять через дорогу і не можуть підійти, тому що поліцай не підпускає. А з того боку теж усе бачили. І пішла чутка: «Поліцай таку красиву бабу підстрелив!». Наташа як почула, як заплакала: це ж когось із моїх! І раптом сотник (його звали Антон, він був чехом) і ще двоє сіли на велосипеди й поїхали до тієї ями. Дістали Поліну (всю у крові), зупинили легкову машину, і цей Антон відвіз її спочатку в поліклініку, а потім у лікарню на Воровського. А мотався по базарах ліки їй діставала... Так, забула сказати, що лікарі там були наші. І серед них я зустріла одну знайому. Й якось вона мені каже: «Якщо можете, постарайтеся Поліну звідси забрати. Хоч на руках». Потім ми довідалися, що всіх, хто залишився в лікарні, розстріляли.

Привезли ми її додому. Сховали за шафу. Перев'язки робили, як могли. І раптом — німці! Вриваються до будинку, всі вигнали, свої карти розклали. А ми Поліну не встигли сховати. Один німець, красивий такий чоловік (дай, Боже, йому здоров'я, якщо ще живий), заглядає за шафу: «Що це?». Бабуся плаче, розповідає, мовляв, поліцай дочку підстрелив. Тоді цей німець оглянув рану, зробив перев'язку, дав нам літрову пляшку якогось розчину: будете промивати. Він усе на мигах пояснював, щоб ми зрозуміли. А коли німці всі вийшли, він раптом по-російськи: «До свиданья, завтра тут будут ваши». О!!! Бабуся молиться: «Боже, добре, що я на німців нічого поганого не сказала».

— А що з Наташею?

— Їхній концтабір вивезли, але вона і ще одна жінка Ліза Логинова у Польщі втекли. Добралися додому, коли німці вже відступали. Спали на підлозі. Вікна відкриті, щоб, якщо щось станеться, — вистрибнути. І ось якось ранком (ще темно було) чую: хтось по дорозі йде. Визираю: корови, за ними коні і — люди... Тихо так тьопають, як у тапочках. Я думаю: ні, німці як йдуть, то підкови стукають. Вийшла до воріт: наші! Я як закричу: «Люди, наші прийшли!». Дівчата повибігали, обіймають, цілують цих солдатів. А я в хустці старій, страшна. Солдат мені: «Ой, тьотю, не дуже дуріть». А мені 24 роки було.

А мама повернулася лише через п'ять років після закінчення війни. У 41-му її з Херсона теж «евакуювали». У Сибір.

Замість епілогу

У 1979-му Юрій Городецький виїхав до США. Ісааку Бродському не призначено було загинути від німецької кулі. Він загинув від своєї. Після звільнення Києва, зайшовши до 14-го відділення міліції, він побачив міліціонера високого чину, котрий під час окупації співробітничав з німцями. Через три дні після розборок з міліціонером Бродського відправили на фронт. Кажуть, там йому у спину вистрелив хтось із своїх.

Наталя ФІЛІПЧУК.
Знімки з фотоальбому «Київ 1939—1945».

Київська дівчинка Лариса Садовська на схилах Бабиного Яру (29 вересня 1950 р.). Знімок зробив батько дівчинки М. Садовський: тут 29 вересня 1941 р. загинула його дружина, мати дівчинки — Іда Наумівна Цейтліна.

КУЛЬТУРА

СУБОТА, 29 ВЕРЕСНЯ 2007 ■ № 175 (4175)

У столиці триває XVIII міжнародний фестиваль «Київ-музик-фест».

4 жовтня в Києві починає гастролі Львівський театр імені Заньковецької під керівництвом народного артиста України Федора СТРИГУНА (на знімку).

■ КОЛОНКА ОГЛЯДАЧА

Відтворення чи стратегія?

Цього тижня прес-служба Мінфіну поділилася з пресою втішною інформацією про те, що видатки державного бюджету України на культуру у 2008 році зростуть на 46,6 відсотка порівняно з показниками поточного року і становитимуть 1030,5 мільйона гривень. Звісно, добре, що видатки зростуть, а не зменшаться. Також добре, що ці видатки підуть на підвищення зарплат працівникам культури та на «збереження й відтворення» (далі перераховуються галузі — кіно, театр тощо).

Утім, є привід для песимізму: знову кидається у вічі відсутність культурної стратегії. А без неї «збереження і відтворення» дуже нагадують абсурдну ситуацію з Алчевськом — замість того, щоб модернізувати комунальну галузь, кожної осені найвищі посадовці держави латають алчевські труби!

Проте стратегії розвитку культури немає не лише в Мінфіну, а й вище. Перегляньте два десятки передвиборних програм блоків та партій і пошукайте там слово «культура». Результат пошуків дуже вас насмішить. Одна з програм частково навіть сформульована у віршах (їй-Богу, не брешу), але про культуру там немає ні слова.

У восьми з двадцяти передвиборних програм зовсім не згадано про культуру. Нехай би то була якась Партія рибалок-пенсіонерів, що до парламенту однаково не пройде. Але серед тих восьми є партії, які туди пройдуть, — і саме в них культурна програма відсутня. А якщо слово «культура» в програмі й є, то у специфічному контексті. Приміром, сказано, що партія буде добиватися зростання добробуту працівників культури. Хто ж проти? Вахтер клубу — теж «працівник культури», і йому таки потрібен добробут, але чи йдеться тут про культуру як таку?

Одна з програм може похвалитися словом «інтелект» (там, де йдеться саме про культуру), в жодній іншій програмі цього слова нема взагалі.

Зате є курйози. Одна партія назвала культурну частину своєї програми словами незабутнього Брежнєва: «Буде хліб — буде і пісня!». Ще одна обіцяє розвивати культуру в союзі з Росією та Білоруссю, а ще одна — розвивати тільки сільську культуру.

А більшість партій і блоків обмежується отим самим формулюванням про «збереження та відтворення» та обіцяє «добиватися забезпечення державної підтримки» українського кіно чи української книги. Отже, можна прогнозувати: коли вони прийдуть до влади, інформація пресцентру їхнього Мінфіну нічим не відрізнятиметься від згаданої на початку.

Як то не сумно, ознаки стратегічного культуроцентричного мислення вдалося знайти лише у програмах двох маргінальних партій, які до парламенту навряд чи пройдуть. А ще в однієї партії вдалося знайти цікавий намір: «домагатися створення стратегії сталого культурного розвитку України». Отже, у підсумку, з двадцяти передвиборних програм лише три можна було б прийняти на серйозний конкурс.

Автор цих рядків далекий від ілюзії, що передвиборним програмам можна вірити. Але симптоматично, що в нашій загальнополітичній лексиці слова «культура» та «інтелект» або відсутні, або перестали будь-що означати. Самі по собі вони й справді означають не більше, ніж будь-яке інше слово, якщо в нього не вкладено смислу і мети.

Віталій ЖЕЖЕРА.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Маршал і співачка: у хаосі війн і інтриг

(Літературні полемічні нотатки на полях)

I

... І тепер ночами, у сні, біжиш з радіостанцією РБМ, передаєш і приймаєш повідомлення; потім перекочуєшся в післявоєння, і відразу кидає в холодний піт: усе не закінчилося, бігати пісками Каракумів ще вісім років строкової. І нерідко у снах, де війна — улюблений тобою маршал Жуков. Ті, хто довго воювали, бувало, повторювали: Другу світову війну повалили не Сталін, Рузвельт, Черчілль, а солдати, якими командували хороші маршали, такі, як Жуков.

Друга світова війна для тих, хто пройшов Велику Вітчизняну, завжди в пам'яті. Роки 1939-й — 1945-й були для цієї, взагалі тендітної земної кулі трагічними. Падіння Польщі під чобіт Німеччини (1 вересня 1939-го), Великобританія і Франція оголошують війну німцям; у квітні—травні 1940 року — окупуються Данія і Норвегія, загарбуються потім Бельгія, Нідерланди, Люксембург... 22 червня цього, сорокового (зверніть увагу на дату, рівно через рік, день у день — на СРСР), капітулює Франція.

Ні, це не забувається, коли думаєш про свою Вітчизняну.

Кара Богом нашого народу, напевне, справедлива, якщо ми знищили безкарно, можливо, тисячі-тисяч кращих людей, ще не починаючи війни. У тому числі — кадри військових. Ми знали Будьонного, Ворошилова, ми співали пісні про них перед піонерськими багаттями, зльотами... Ми не знали спочатку ні Рокоссовського, ні Конєва, ні Жукова...

Багато командирів, що добре воювали, після війни потрапили знову в м'ясорубку.

Я ще служив, коли знімали з посад Георгія Костянтиновича. Поруч, за два кілометри від казарм, — афганський кордон (потім він поливався кров'ю співвітчизників). Тоді, у той час, було оголошено суворий наказ: з казарм не виходити, усім мати зброю, готову до бою, всім не спати в цю ніч (ми не знали, що наказ віддав Сталін «по Жукову» — він страшенно, з'ясовується, його боявся).

Ми всі, хто перебував у казармі окремого винищувально-протитанкового дивізіону, нюхнули пороху. Ми думали: знову почнеться війна!

У нас у дивізіоні служив син командира дивізії, його відрахували з військового училища. Своїм товаришем він чомусь вибрав мене. Мені по секрету розповідав: його батько іноді безпробудно п'є, тихо грає ночами сам із собою в шахи. Його заслали в тьмутаракань тому, уявляєш, що... добре воював. До речі, воював він під командуванням Жукова: а всіх таких — на замочок і на гачечок. Це роблять, на думку батька, вигляд, що тут будуть головні удари — мріють йти пісками у бік... туди, туди, на південь і далі. Я негативу в батька навчився. Коли вигнали мене відтіля, з училища, а він почав мене лаяти, я йому в очі сказав усе. Тому тепер у вашому дивізіоні на правах «вольношатающегося». Командир дивізіону підлабузнюється часом. Знаю їх! А на все це — тривогу, зброю напоготові — плюнь! Це далеко від нас. Ідуть розбірки — хто вищий, хто спритніший, хто був першим, а хто останнім...

... Усе, дійсно, минуло. Життя покотилося колесом: підйом, відбій, тривога. П'ять кілометрів пісками — вперед! З повним навантаженням! Не відставати!..

Одного разу, після обіду, мене викликали до командира дивізіону.

— Телефонував твій дружок, просив прийти сьогодні провести його.

Я збентежився:

— А що, він у нас більше не служить?

— Знайшов служаку! Татусь — його ангел-хранитель! А то б я його — щодня лайно витягав би з туалету... Їде генерал. Рахуються, виходить, з ним! Іншим немає потурання, а він їде аташе в Польщу. Знаєш хоч, що таке аташе? Поляків наставляти буде. Як діяти, якщо нова почнеться...

Тепер я тільки побачив: командир мій був п'яний як чіп.

Я вже був тоді секретарем комсомольської організації дивізіону. Прощався з другом на вокзалі кушкінському — п'ять лавок, п'ять стільців. Якщо ти не питимеш — ти не збожеволієш! — сказав сумно мій друг. — Візьми ось пляшку, із хлопцями відзначите що-небудь. Батько все вип'є по дорозі...

Уже біля казарми розгорнув з газети пляшку. Вона була чорна, за формою — як статуетка, з написом старим шрифтом: «Державні запаси Росії 1914 року». Добре, що раніше пояснював мій друг, колишній курсант Ташкентського піхотного училища: ми — не злодюги, батько з фронту нічого не захопив, він лише конфіскував у фашистів наше, вивезене ними. У Берліні завантажив вагон горілкою, вони в нас украли...

II.

Незабаром наприкінці сорок восьмого я отримав короткотермінову відпустку на батьківщину. Перша відпустка за чотири роки строкової служби. Радість моя була дитячою, я мало не закричав, коли побачив маму, братиків і сестер — Асю і Шуру. Ася приїхала з Москви, провоювала вона від першого до останнього дня. Колись її брали в артистки, тепер прокурений голос хрипів. Оглядаючись, вона розповіла жах: заарештували Лідію Русланову. Ася зустрічалася з нею на фронті — тоді я співала теж, як пташка, ми розливалися солов'ями».

Друга сестра, Шура, котра провоювала чотири роки, тепер обрана народним засідателем у суді, запитала:

— За якою статтею?

— А ти сама з'їдь і дізнайся. Як мій «папашка» сказав (чоловік у неї був усього на п'ять років старшим за неї, полковник, в органах), — їде за всіма статтями. Прихильників Жукова «підмітають».

Це була, виявляється, чиста правда. Спочатку на Луб'янці наполегливо Лідії Андріївні повторювали про орден Вітчизняної війни I ступеня.

Нагородив її цим орденом Георгій Жуков.

— А що, — сказала вона гордо, — я усю війну їздила по фронтах, я співала під час бомбування, коли фашисти проривали наші рубежі...

— Але хто дав вам орден, — запитували і цинічно посміювалися.

Вони вже «конфіскували» на той час орден. Жуков підписав наказ 109 (№) 24 серпня 1945 року: «За успішне виконання завдань командування на фронті боротьби з німецько-фашистськими загарбниками і виявлену мужність, за активну особисту допомогу у справі озброєння Червоної Армії новітніми технічними засобами нагородити орденом Вітчизняної війни I ступеня Русланову Лідію Андріївну»...

Я знайшов потім в архівних документах: Русланова, велика співачка, великий громадянин воюючої проти фашистів країни, і словом, і грішми допомагала нашій перемозі. Наприкінці сорок третього вона на передньому, по суті, рубежі, дає кілька концертів у Другому гвардійському кавалерійському корпусі під командуванням Героя Радянського Союзу генерал-лейтенанта Крючкова (майбутнього чоловіка Русланової). Водночас в одному з полків проходять збори, на яких зачитують лист колгоспниці, яка передала свої заощадження державі на купівлю гармат сину-артилеристу. Лідія Андріївна підняла руку (вона була почесним гостем тут) і їй дали слово. Вона сказала, що віддає свої заощадження на купівлю двох батарей «катюш».

У цьому і потім у моєму, прославленому дивізіоні, який пройшов

шлях фронтовими дорогами Росії, України, Білорусії, Польщі, Чехословаччини, Німеччини, улюбленою піснею була русланівська — «Степь широкая». З'ясовується, Русланова співала її в Берліні і перед дивізіоном. Неправда, що після війни всіх одразу відпустили. Зі мною служив командир гармати старший сержант Валерій Бубнов. Із гармати 76 калібру, жартували, він міг поцілити в копієчку. Чутки ходили: ми підемо туди, на південь... Бубнов там, нарешті, отримає Героя: на фронті його за щось, якусь провину, обійшли, хоча всі груди були в орденах і медалях. Казали, що Бубнов, єдиний з усіх у дивізіоні, у Берліні не розгубився. У цих вузьких вулицях, де звідусіль стріляли в наших, він влаштував їм «віденський вальс». Це, по-солдатськи, — влаштувати розгром цілей.

Бубнова потім судили за самоволку: він ходив у селище Моргуновка, що поруч з Кушкою. Там жили вислані царем українці. Патрулі і схопили його, начебто пручався. Як плакав перед дивізіоном, коли оголосили вирок — п'ять років штрафної! Судили привселюдно, показово.

— Адже маршал Жуков його обіймав і орден йому чіпляв! — сказав потім, вже в казармі, Коля Рябов, сержант із особливою долею.

Він війну закінчував у роті розвідки, що охороняла маршала Жукова, як і другий мій товариш по службі — Володя Калинкін. Обидва вони були сиротами. Після нашої Перемоги їх поспіхом — Калинкіна і Рябова — відправили в якесь таємне відрядження. Я їх не знав до цього — нас, молодих, середньоазіатських, привезли в дивізіон пізніше. Ми займалися вогневою підготовкою. І раптом йдуть у напрямку дивізіону двоє в киргизьких чапанах.

Потім усі вони обіймалися, кричали, танцювали. Калинкін і Рябов, з'ясовується, воювали в Китаї за Мао. Тепер вони потрібні тут. Ось походимо по пісках: туди-туди! Дамо цим усім!

З Рябовим я подружився. Боже, він читав Єсеніна, Блока напам'ять. Ми з ним співали дуетом у самодіяльності. Коли я приїхав з відпустки, він запитав:

— А що там на гражданці говорять про Жукова?

Я почав розповідати.

— Не слухай поганого! — Він, по-моєму, навіть розгнівався.

— Людина — істинно світового значення! — Рябов уже говорив тихо, оглядаючись. — Подивися на тих німецьких великих вояків! Нічого не скажеш, гарні! Але проти Костянтиновича — кишка тонка виявилася. І серед янків знайти такого важко. Дехто хоче міцно втиснутися в історію Другої світової. Жукова все одно не зітреш, не знищиш будь-якою неправдою.

Мені і тепер здається — бути б Рябову у великих начальниках. Та доля, вона не завжди лягає козирями для таких. Я вже був у дивізіонній газеті, славний окремий двісті дев'ятнадцятий перевели в Чарджуй. Поїхали купатися. «Студебеккер» потрапив у вир великої азіатської річки. Всі і потонули, не дочекавшись дембеля. Я слізно випросив відрядження на похорон. Подивитися на мертвих не дали, закрили всіх польовими, кольору хакі плащами, дали прощальний салютний постріл.

Уже перед від'їздом у Ленінград на курси, прийшов з СМЕРШа мій товариш по волейбольній команді і сказав, що в листах Рябова, які залишилися, я згадуюся як людина, що згодом може використовувати його записи про маршала Жукова. Виявляється, Рябов у останні два роки війни дійсно був у розвідроті, що супроводжувала Георгія Жукова в небезпечних ситуаціях. А завжди вони були несподівані і часом трагічні.

III.

На щастя, можливо, я ніколи не пишу про те, чого не відчув, як кажуть, на власній шкірі. Може, і знадобилися б тепер записи Колі Рябова. Шкода, північна частина мого життя внесла багато змін. Зміна з другим одруженням — не краща справа з якимись залишеними на першій квартирі і винесеними на балкон паперами. Усі вони опинилися потім на смітнику. Я місцями їх пам'ятаю: Жуков — не подарунок, строгий неймовірно, сам все, якщо щось має бути, носом пропахає, нікому не довірить, зіграє на гармошці так, що ці янки (у день підписання миру на Землі, після чарок) із здивуванням дивляться, як він танцює і співає...

Якою була моя радість, коли кілька років тому я одержав журнал «Итоги» з Москви, у якому було надруковано матеріал «Водій для маршала». Жукова вже давним-давно не було. Його водій Олександр Бучин зберігав свято кожну подію, яка хоч почасти стоїть у цій страшній війні поруч з маршалом. Жуков їздив у перші дні війни з іншим водієм. Бучина взяли через два тижні після початку бойових дій. Був він шофером-розвідником першої категорії. Жуковський ГАЗ-61 під Твер'ю потрапив у кювет. Водій, котрий був старшим за Бучина приблизно на п'ятнадцять років, нічого не міг зробити розумного під час ремонту авто. Бучин сів у чужу машину, включив передній міст, і виїхав. А вже в Єльні підполковник НКВС Микола Бедов підійшов до машини Бучина: «Виходь. Вона вже не твоя. Будеш возити Жукова». Ось так і накатав з майбутнім маршалом 170 тисяч кілометрів воєнних доріг.

Ось запитання до Бучина і його відповіді:

— Жукову мемуаристи дорікають у брутальності, навіть хамстві до нижчестоящих. Стосовно вас маршал хоч раз вів себе по-хамськи?

— Не було ніколи! Так, вимогливим він був, суворо карав за недбалість. Але крику і образи — цього не було. Він завжди тримав себе в руках, не опускаючись до лайки. Улітку сорок четвертого поїхали в Луцьк. Намагаємося обігнати «студебеккера», а важка вантажівка нас не пропускає: виляє, підрізає, загороджує дорогу. Жуков зупиняє машину. А за кермом п'яний молодий водій, на ногах майже не стоїть, Жуков підійшов до нього, без слів вдарив його у вухо і наказав мені їхати далі...

— Осінь 41-го, німці рвуться до Москви. Яким ви запам'ятали Жукова?

— Брудним. Під Єльнею з переднього краю він повертався забрудненим з голови до ніг глиною...

— Ви наїздили зі знаменитим пасажиром 170 тисяч кілометрів по дорогах війни. Яка запам'яталася найбільше?

— ...По Дорозі життя... воронки траплялися на кожному кроці... Назад їхали вночі, це взагалі описати неможливо.

— Який був Жуков як провідник свого шофера?

— Подивиться мигцем на карту і відразу каже, де ми... Під Москвою ми приїхали до Баграмяна... Його ад'ютант завіз нас майже до німців... Жуков вчасно мене зупинив... Ад'ютантові: «Передай Баграмяну, щоб він тебе вигнав»...

— ...Відомий штамп у «спогадах сучасників» — мовляв, Жуков не беріг солдатів.

— Заздрість усе це, чорна заздрість. Просто він був сильнішим за усіх, розумнішим за всіх, мужнішим. А солдатів він жалів, причому тим, хто ставився до них, як до гарматного м'яса, від нього діставалося. Ворошилову в тому числі — він своїм бездарним командуванням чимало життів занапастив і Ленінград мало не здав.

— А як у вашого шефа з партначальниками і з органами?

— Нормально він до них ставився, терпів... Та й з членами уряду він особливо не конфліктував. Приїхав Молотов, розмов влаштовувати, а наш маршал йому каже: «Давай, В'ячеславе Михайловичу, будеш тут замість мене»... Той і поїхав. Ворошилова, котрий лих накоїв, просто відсторонив від командування. З Хрущовим намагався не спілкуватися. Той відповідав тим само — відчував, що люди Жукова люблять і поважають, а його ні.

— Про Жукова дуже багато написано і знято. Багато набрехали?

— Чимало вигаданого... А образ у народі живе правильний: Жуков — справжній російський мужик, хоча про нього говорять чимало неправди і відверто злих і брехливих слів. Але ви нікому не вірте. Якби не Георгій Костянтинович, ми б з вами зараз не жили в Москві, у Росії...

IV.

... Я читав деякі протоколи допитів Лідії Андріївни Русланової. Велика російська співачка, велика жінка Росії, вона на найкаверзніші запитання слідчих відповідала: «Цього не було...». «Цього Жуков не казав...». «Це йому не приписуйте». Як і водій Жукова, вона їм двічі в очі казала: де б ви були, якби не Жуков!

...Справу її вів якийсь Гришаєв — старший слідчий з особливо важливих справ КДБ СРСР. За чином він був майор, за відомством — держбезпека. Курирував його особисто міністр Держбезпеки Абакумов, та ще головний прокурор СРСР Афанасьєв. Перше запитання на допиті, мета всього цього спілкування з обвинувачуваною —Жуков.

— В яких стосунках ви були з маршалом? — Це запротокольовано. — Хто з присутніх на обідах у Жукова на дачі в Сосновці звеличував його роль у війні і применшував внесок Верховного головнокомандувача? Чи переслідував Жуков мету захопити керівництво в армії й у країні у свої руки?

Запротокольована відповідь: — Не знаю. У свої плани не посвячував. Розмови на цю тему не велися.

Саме після цього поновилося слідство за так званою справою 153 карати. З'ясовується, слідчі мали «великі» докази: у колишньої няньки Русланової знайшли 208 діамантів вагою в ті самі нещасні 153 карати.

Дозволю привести витяг із протоколу за цією справою:

Питання: — Чому дотепер ви приховували, що маєте такі цінності?

Відповідь: — Мені було шкода позбуватися діамантів, придбанню яких я віддала всі останні роки. Як тільки я лише краєм вуха чула, що де-небудь продається рідкісна каблучка, серги чи діамантовий кулон я, не задумуючись, купувала їх.

Питання: — Де ви брали гроші для цього?

Відповідь: — Виступаючи з виконанням російських пісень, я заробляла багато. Так, у 1946 році, у чотиримісячній поїздці містами Уралу і Сибіру заробила більш як 500 000 карбованців, а перед війною на Далекому Сході за півтора місяця зуміла одержати від концертів 100 тисяч карбованців. Улітку 1948 року я виїхала з концертами в Донбас, Ворошиловград, Макіївку, інші міста України, де також заробила 100 000 карбованців...

Читач зрозуміє мене: я йду за протоколом і після Донбасу ставлю кому: у протоколі, либонь, треба було писати слово «Сталіне». Але хочеться зазначити таке: у всіх республіках СРСР Русланова мала своїх шанувальників, у тому числі і на Україні, де в післявоєнні роки, особливо для Донбасу, потрібна була робоча сила. Тут Лідія Русланова дала кілька шефських, безплатних концертів.

Луб'янські слідчі в той час усе зробили, щоб про непокірну співачку пішли страшні чутки: вона і спекулянтка, вона остання сволота, народ живе в злиднях, бореться за виживання, на фронті праці віддає все й одержує іноді лише на кусень хліба... А тут — тисячі. І одній!

Дивно, у нашого народу — вже якщо «пропаганда», — то тримайся земля і все інше. Мені доводилося чути про Русланову всяке, один із записних блокнотів рясніє гидотами на адресу співачки.

V.

З листа, що його я отримав у Кушці на адресу редакції дивізіонної газети від сина нашого генерала, я дізнався, що його, генерала, немає в живих. Туманно писав мій друг, як усе сталося. Лист був прочитаний кимось. Ми були з заступником редактора майором Прудкоглядом на рибоволі. Ввечері випили по сто грамів. Прудкогляда обійшов 37-й, все якось минулося. І страшно було дивитися на майора, коли щось тривожне і не зовсім в ладах з законом говорили при ньому. Я сказав, що одержав листа від сестри Шури: вона пише, що Русланову притягнуто за 58 статтею і відправлено до випрано-трудових таборів на 10 років.

— Ти спалив листа?

Я сказав, що розірвав його разом з листом друга — сина генерала, коли зрозумів: генерал не доїхав до Польщі як військовий аташе, його, мабуть, розстріляли.

— Інакше і не могло бути. Ти не знаєш, що родом я з того самого села, що і тричі Герой Радянського Союзу Кожедуб. Знаєш і про те, що у відпустці був. Зараз дружину свою — хоч на віжках тримай. Бреше все, що почула. Давай за убитих стоячи і без крику особливого. Давай і за генерала нашого. Знаю я: зняли його з потяга — в Луб'янку. А там стіна, там страшні стрільці. Пук — і немає долі, і немає людини.

Слава Богу, що тоді я пив на рік раз, та й то неповну. Міг би ось від цієї голості життєвої, де стільки неправди, повзти потім рачки до роз'їзду, щоб бути на службі вчасно.

Усе минає. Крокував я з повним речовим мішком коропів і сомів, та ще в руках торби. Лист дружка я не розірвав. Йому теж приліпили погони молодшого лейтенанта. Як і мені. Я муркотів пісеньку: «Навіщо на світі є для воїна пекло, коли є Кушка і Кизил-Арват»...

Я служив у Кушці. А бідний мій син генерала, розстріляного за Жукова, у Кизил-Арваті.

Пісня пісень! Сумнішою не буває!

P. S. Боже, у Другу світову війну було утягнено 72 держави. Жодна з них не знущалася так зі своїх маршалів і тих, що під їхнім командуванням воював проти ворога. Маршал Жуков (1896—1974) у 1939-му командував радянськими військами в боях на річці Халхін-Гол і здобув блискучу перемогу. Капітуляцію Німеччини від імені Верховного головнокомандування приймав він. 8 серпня 1945 року СРСР, відповідно до зобов'язань, узятих на Кримській конференції, оголосили війну Японії. У ній чотири рази Герой Радянського Союзу (1939, 1944, 1945, 1956) не брав участі, у 1945—1946 р. він був головнокомандувачем Групи радянських військ у Німеччині. Фронтовики, звичайно, тоді відверто говорили: не вистачає Костянтиновича. Ми тоді, на самому своєму півдні, готові були будь-якої миті прийти на підмогу своїм, що воювали з японцями.

В історії війн ім'я Жукова залишиться на віки.

Російська співачка Русланова, як у сорок першому під Москвою, стояла горою за Маршала. У радянському енциклопедичному словнику (Москва, 1981) вона значиться так: Русланова Лід. Анд. (1900—1973) рад. співачка (контральто), зас. арт. РСФСР (1942). Виконавиця рос. нар. пісень.

Так скупо... Але неоціненний і її внесок у бойовий дух народів, що боролися, у переможну Другу світову війну, яка нами чомусь забувається. Чи не приспічило б?

Володимир ЮГОВ,
письменник, полковник у відставці, учасник бойових дій Великої Вітчизняної війни.

Початок липня — кінець липня 2007-го.

На знімках: 1. Маршал Г. К. Жуков у своїй першій машині минулої війни ГАЗ-61. 2. Лідія Русланова, велика російська співачка, до арешту. 3. Після арешту за статтею 58 Кримінального кодексу. 4. Водій маршала Олександр Бучин. Останнє його військове звання — капітан. Перше авто в цього великого водія — ГАЗ-61. Гарна машина, на його думку, з гальмами було іноді негаразд, та й холодна, на семи вітрах і морозах до ломоти в кістах. Знятий А. Бучин на фоні конфіскованої в одному з магазинів Москви (у війну) колишньої машини військового аташе Німеччини. Ця машина — «хорьх». На ній Бучин провіз маршала 170 тисяч кілометрів воєнних нелегких доріг.

Знімки взяті автором зі своїх газетних архівів, а також з журналу «Итоги» (ЗАО, Издательство «7 дней», 2005 рік).

Повідомляємо про скликання чергових зборів акціонерів ЗАТ «УКРПАНГРУП»,

що відбудуться 12 листопада 2007 р. о 16 годині за адресою: м. Київ, бул. Шевченко, 33, 13-й поверх.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Звіт Генерального директора про результати фінансово-господарської діяльності за 2006 рік, затвердження річного звіту.
2. Погодження передачі акціонерами Товариства в заставу Європейському банку реконструкції та розвитку акцій Товариства для забезпечення виконання зобов'язань за кредитом, що буде наданий Європейським банком реконструкції та розвитку на користь Товариства. Уповноважити Генерального директора Товариства Пінчука М. О. укласти договір застави акції на умовах, визначених Генеральним директором самостійно.
3. Затвердження звіту та висновків Ревізійної комісії.
4. Визначення порядку розподілу прибутку за 2006 рік.

Повідляємо про скликання чергових зборів акціонерів ЗАТ «ГРАНДБУД»,

що відбудуться 12 листопада 2007 р. о 16 години за адресою: м. Київ, бул. Шевченко, 33. 13 поверх.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Звіт Генерального директора про результати фінансово-господарської діяльності за 2006 рік, затвердження річного звіту.
2. Затвердження звіту та висновків Ревізійної комісії.
3. Визначення порядку розподілу прибутку за 2006 рік.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 11.09.2007 року по справі № 23/310-б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру у відношенні Товариства з обмеженою відповідальністю «Фірма Кометал» (03115, м. Київ, Площа Святошинська, 1, кв. 272, п/р № 26005300003525 ВАТ «ФІНЕКСБАНК» м. Київ, МФО 380311, код ЄДРПОУ 34483113).

Ліквідатором банкрута призначено Товариство з обмеженою відповідальністю «Західресурс» (01012, м. Київ, а/с 85).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 11.09.2007 року до справі № 23/309-б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру у відношенні Товариства з обмеженою відповідальністю «Торгівельний центр «Укрінтерпром» (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького/М. Коцюбинського, 66/2, н/п № 51 в літ. А, п/р 2600501397 в КФ ХАК «Зембанк» м. Київ, МФО 319081, код ЄДРПОУ 34355189).

Ліквідатором банкрута призначено Товариство з обмеженою відповідальністю «Торгова компанія «Форпа Плюс» (01012, м. Київ, а/с 85).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 11.09.2007 року по справі №23/308-б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру у відношенні Товариства з обмеженою відповідальністю «Торгівельна група «Тендер» (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького/М. Коцюбинського, 66/2, в літ. А, п/р №26008300003298 в ВАТ «ФІНЕКСБАНК», МФО 380311, код ЄДРПОУ 34485791).

Ліквідатором банкрута призначено Товариство з обмеженою відповідальністю «Укрзахідбуд» (01012, м. Київ, а/с 85).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

ЛІКВІДАТОР АКБ «РОСТОК БАНК» ТА ТОВАРНА БІРЖА «ЦЕНТРАЛЬНА»

проводить аукціон з продажу права вимоги АКБ «Росток Банк»

до підприємств-боржників та фізичних осіб-боржників банку

Стартова ціна: 140 342,40 грн. (у тому числі ПДВ 23 390,40 грн.).

Можливе дрібнення лотів та вибіркове придбання.

Аукціон відбудеться 30 жовтня 2007 року о 10:00 за адресою: м. Київ, вул. Малишка, 1 (готельний комплекс «Братислава»).

Останній день прийому заявок 26 жовтня 2007 року.

Заявки приймаються за адресою: м. Київ, вул. Басейна, 10, оф. 29, з 10 до 16 год.

До заявки додається квитанція про сплату реєстраційного збору та гарантійного внеску.

Реєстраційний збір за участь в аукціоні - 500 грн., гарантійний внесок - 5% від стартової ціни.

Більш детальна інформація по кожному підприємству за тел.: 234-0183, 289-4615.

Реквізити ТБ «Центральна».

Р/р 260094107 у ВАТ «РОДОВІД БАНК» м. Київ, МФО 321712, ЄДРПОУ 25594532.

Правління Закритого акціонерного товариства транснаціональна фінансово-промислова нафтова компанія "Укртатнафта" повідомляє,

що за вимогою акціонера, який володіє більш як 10% голосів, і відповідно до ст. 45 Закону України "Про господарські товариства", Правлінням АТ "Укртатнафта" прийняте рішення про проведення Загальних зборів акціонерів 15 листопада 2007 року об 11-00 (за місцевим часом) за адресою: м. Кременчук, вул. Свіштовська, 3, офіс АТ "Укртатнафта".

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Обрання голови та секретаря позачергових загальних зборів акціонерів АТ "Укртатнафта".
2. Розгляд та затвердження порядку денного, а також регламенту позачергових загальних зборів акціонерів АТ "Укртатнафта".
3. Звіт Правління про результати фінансово-господарської діяльності АТ "Укртатнафта" у 2006 році та основні напрямки розвитку товариства на 2007 рік.
4. Звіт Ревізійної комісії АТ "Укртатнафта" про результати перевірки фінансово-господарської діяльності АТ "Укртатнафта" за 2006 рік.
5. Затвердження балансу, звіту про фінансові результати з урахуванням висновків Ревізійної комісії та аудиторської перевірки достовірності бухгалтерської звітності за 2006 рік.
6. Розподіл прибутку за 2006 рік. Затвердження термінів, порядку виплати дивідендів.
7. Відкликання та обрання голови та членів Спостережної Ради АТ "Укртатнафта".
8. Відкликання та обрання голови та членів правління АТ "Укртатнафта".
9. Відкликання та обрання голови та членів Ревізійної комісії АТ "Укртатнафта".

Реєстрація учасників Загальних зборів акціонерів відбудеться в день проведення зборів на підставі документу, що посвідчує особу. Крім того, представник акціонера повинен мати довіреність, оформлену відповідно до чинного законодавства України, керівник юридичної особи, що є акціонером, - документ, що підтверджує його повноваження.

Початок реєстрації: **10.00**
Закінчення реєстрації: **10.50**

З матеріалами з питань Порядку денного Загальних зборів акціонерів можна ознайомитися у відповідності до чинного законодавства України у робочі дні за адресою: м. Кременчук, вул. Свіштовська, 3, Управління з корпоративних прав та акціонерного капіталу. Довідки за телефонами у м. Кременчуці: (0536) 76-19-19, 76-82-95, 76-19-75, Факс (0536) 76-19-33.

Основні показники фінансово-господарської діяльності підприємства (тис. грн.)

Найменування показника	**період**	
	на 31.12.2006р.	**на 31.12.2005р.**
Усього активів	3 292 924	2 780 951
Основні засоби	743 230	562 016
Довгострокові фінансові інвестиції	544 015	543 490
Запаси	743 304	710 870
Сумарна дебіторська заборгованість	1 036 117	718 354
Грошові кошти та їх еквіваленти	17 585	14 145
Нерозподілений прибуток	256 295	363 066
Власний капітал	1 409 951	1 400 895
Статутний капітал	740 638	740 638
Довгострокові зобов'язання	-	1 176
Поточні зобов'язання	1 882 859	1 378 880
Чистий прибуток (збиток)	20 432	117 220
Середньорічна кількість акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	-	-
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	-	-
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	4 417	4 540

Господарський суд Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) ухвалою від 31.08.2007 р. порушив провадження у справі №7/119-Б про банкрутство Закритого акціонерного товариства «Будсервіс», код ЄДРПОУ 01272812, 10025, м. Житомир, вул. Корольова, 150-а, р/р 26007337098001 в Житомирській філії ВАТ ВТБ Банк, МФО 311346.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Сушкова Віктора Васильовича, що проживає: м. Житомир, вул. Офіцерська, 12, кв. 29, ліцензія АВ №307437 від 04.05.2007 р., тел.: 8-097-39-404-22.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з моменту опублікування оголошення.

Господарський суд Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) ухвалою від 29 серпня 2007 року по справі №17/66-Б розірвав мирову угоду від 08.07.2004 року та поновив провадження у справі про визнання банкрутом СТОВ «Огіївське» (с. Огіївці Старокостянтинівського району Хмельницької області) - відкрито процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено Білика Володимира Анатолійовича (ліцензія АБ №271791 від 06.05.2006 року), 31100, Хмельницька область, м. Старокостянтинів, вул. Попова, 15/63.

Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) ухвалою від 10 вересня 2007 року по справі №17/249-Б відкрив процедуру розпорядження майном Селянського (фермерського) господарства «Ранок» (с. Чернелівка Красилівського району Хмельницької області).

Розпорядником майна призначено Білика Володимира Анатолійовича (ліцензія АБ №271791 від 06.05.2006 року), 31100, Хмельницька область, м. Старокостянтинів, вул. Попова, 15/63.

Заяви з кредиторськими вимогами приймаються протягом тридцяти днів.

Ухвалою Господарського суду Запорізької області (м. Запоріжжя, 69001, вул. Шаумяна, буд. 4) від 20.07.2007 р., порушено провадження у справі № 21/159/07 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «ВВ Елком», код за ЄДРПОУ 33095115, 69106, м. Запоріжжя, вул. Глазунова, 4/96.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Багмета Сергія Володимировича (ліцензія Мінекономіки АВ № 347107 від 23.07.2007 року. 69104, м. Запоріжжя, а/с 1064).

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дня опублікування.

ОГОЛОШЕННЯ

Інвесторам ДП МО України «Укрвійськбуд».

Стосовно ДП МО України «Укрвійськбуд» введена процедура санації.

Господарським судом м. Києва у справі № 24/162-б-43/234 керуючим санацією ДП МО України «Укрвійськбуд» призначено Новикова М. В.

З метою складання реєстру інвесторів ДП МО України «Укрвійськбуд», закликаю осіб, договори на інвестування будівництва житла з якими було підписано від імені ДП МО України «Укрвійськбуд» Коробкіним В. С. в якості генерального директора у період з 28.10.2005 р. до тепер, звернутися до керуючого санацією ДП МО України «Укрвійськбуд» Новикова М. В. як єдиної особи уповноваженої на управління ДП МО України «Укрвійськбуд», та вчинення від його імені будь-яких дій.

Звертатися за адресою: м. Київ, вул. В. Стуса, буд. № 35/37, оф. 110, щодня з 10:00 до 17:00, або за тел.: (044) 459-32-00 , моб. 8(050) 964-87-08.

При собі мати оригінали договорів на інвестування будівництва житла, оригінали документів, що підтверджують оплати по таких договорах та паспорт (ідентифікаційний код) громадянина України.

Господарським судом Херсонської області (м. Херсон, вул. Горького, 18) 23 серпня 2007 року винесено Постанову по справі №12/164-Б-07 про порушення справи про банкрутство Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Асканійське» (Херсонська область, Чаплинський район, с. Хлібодарівка, код ЄДРПОУ 31542170) та введено процедуру розпорядження майном. Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Клигіну Ірину Володимирівну, ліцензія АБ №27615 від 12.12.2005 р. (73033, м. Херсон, а/с 93, тел.: 8 (050) 946-58-27).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування даного оголошення.

ІНФОРМАЦІЯ

про проведення конкурсу з продажу частини майна підприємства-боржника ВАТ "Нікопольський Південнотрубний завод" (код ЄДРПОУ 05393108), який знаходиться в процедурі санації

Лот 1 Будівля трансформаторної підстанції ТП-320 (Літ. А) заг. пл. 22,8 м², 1965 р.п., інв. №000397, фундамент цегляний, стіни цегляні, перекриття збірні залізобетонні плити, крівля сумісна рулонна, підлога бетонна, фіз. знос 43%. Поч. ціна 55165 грн. **Лот 2** Будівля електропідстанція №31 (А-1) заг. пл. 160,8м², 1990 р.п., інв. №000243, фундамент цегляний, стіни цегляні, залізобетонні плити, перекриття залізобетонні плити, крівля сумісна рулонна, підлога бетонна, ф. з. 42%. П. ц. 182806 грн. **Лот №3** Фекальна насосна (А) заг. пл. 30,6м², 1960 р.п., інв. №001155, стіни бетонні, перекриття залізобетонні, підлога бетонна, ф. з. 50%. П. ц. 39965 грн. **Лот №4** Будівля адміністративно-побутового корпусу (А-3) заг. пл. 2157,5м², 1976 р.п., інв. №000737, фундамент бетонні блоки, стіни залізобетонні панелі, цегляні, перекриття залізобетонні плити, крівля сумісна рулонна, підлога дощаті, з плитки, ф. з. 48%. П. ц. 1133119 грн. Усі ціни з ПДВ. Лоти №1-4 розташ.: м. Нікополь, пр. Трубників, 56.

Умови продажу: У конкурсі мають право прийняти участь юридичні особи, які здійснюють господарську діяльність на території промислового майданчику ВАТ «Нікопольський Південнотрубний завод». Майно повинно використовуватися за цільовим призначенням на території проммайданчику ВАТ «НПТЗ» протягом 3-х років. Договір купівлі-продажу укладається протягом 10-ти днів після проведення конкурсу. Оплата за майно здійснюється протягом 3-х банк. днів з моменту виставлення рахунку на оплату. Покупець відшкодовує Продавцю вартість експертної оцінки майна. Всі витрати, пов'язані з переоформленням права власності несе Покупець.

Ознайомлення: ПН-ПТ з 10-00 до 16-00 за місцем розташування.

Кінцевий термін прийому заявок та оплати (без ПДВ) внесків: реєстраційний 100 грн., гарантійний - 10% від початкової ціни на п/р товарної біржі «Дніпропетровська біржа» №26004050205940 у КБ «Приватбанк», МФО 305299, код 34734763 **07.11.2007 р. включно**.

Заявки на участь в конкурсі приймаються за адресою: м. Дніпропетровськ, пр. Пушкіна, 49, з 10.00 до 17.00 (крім суботи та неділі). З питань ознайомлення з техн. станом майна за тел.: (05662) 9-13-06, 9-13-30. **Конкурс відбудеться о 12-00 г. 15.11.2007 р. на товарній біржі «Дніпропетровська біржа»** за адресою: м. Дніпропетровськ, пр. Пушкіна, 49. Довідки за тел.: (056) 790-32-99.

Філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області та керуючий санацією ВАТ «Дніпроенерго»

повідомляють про проведення публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства, що знаходиться в процедурі санації.

На публічні торги виставляється наступне майно:

Лот № 1: Приміщення кафе «Нептун» в будинку ПК «Сучасник» (вбудовані приміщення підвалу №№ I-VIII та приміщення першого поверху №№ 1-5-1-19), корисною площею 335,6 кв. м, що знаходяться за адресою: Запорізька обл., м. Енергодар, пр. Будівельників, 27-Б. Початкова ціна продажу 390 121,20 грн., з ПДВ;

Лот № 2: Не житлова будівля — будинок будкому та парткому СУ ППЦ (літ. А-1, А-1), загальною площею 335,6 кв. м, що знаходяться за адресою: Дніпропетровська обл., м. Дніпропетровськ, вул. Космонавта Волкова, 4-А. Початкова ціна продажу 484 567,20 грн., з ПДВ.

Для ознайомлення з майном та оформлення участі у публічних торгах (аукціоні) звертатися за телефоном: (061) 220-42-07.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 29 жовтня 2007 р. об 11.00 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

Наказом № 432 о/с від 24 вересня 2007 року скасовано усі без винятку довіреності (в т. ч. нотаріально посвідчені) на право представництва інтересів ЗАТ»Біофарма» перед третіми особами, що були видані до 22 вересня 2007 року включно (включаючи усі довіреності на право підписання від імені ЗАТ «Біофарма» договорів, угод, інших фінансово-господарських документів, довіреності на право представництва інтересів ЗАТ»Біофарма» в державних органах, судах та інші).

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 09.08.2007 р. по справі №5/481-07 визнано банкрутом Дочірнє підприємство «Капітал Волинь» Товариства з обмеженою відповідальністю «Євро Капітал» (м. Вінниця, просп. Юності, 18, код 34213482).

Ліквідатором призначено - ДПІ у м. Вінниці (м. Вінниця, вул. 30-річчя Перемоги, 21, тел.: 46-04-04).

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 24.07.2007 р. по справі №10\219-07 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «РІО-ПРЕСА» (м. Вінниця, вул. Козицького, 15, код 20115432).

Ліквідатором призначено - ДПІ у м. Вінниці (м. Вінниця, вул. 30-річчя Перемоги, 21, тел.: 46-04-04).

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157), відповідно до ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», постановою від 13.09.2007 р. по справі №27/175Б визнав банкрутом Колективне сільськогосподарське підприємство ім. Кірова (85722, Донецька область, Волноваський район, с. Володимирівка, вул. Радянська, 170, код ЄДРПОУ 00694617, р/р 26001301550719 в Філії відділення ПІБ м. Волноваха, МФО 334646) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Гринько Анатолій Анатолійович (ліцензія №347091, 83017, м. Донецьк, бул. Шевченка, 31, кім. 413).

Вимоги кредиторів приймаються ліквідатором протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

ЗАТ «Сільгосптехніка» (юр. адреса: 38800, Полтавська обл., смт Чутове, вул. Короленко, 29, код ЄДРПОУ 31710671) повідомляє, що згідно протоколу загальних зборів акціонерів від 21.09.07 р. було прийнято рішення про самоліквідацію ЗАТ «Сільгосптехніка».

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації про самоліквідацію за юр. адресою підприємства.

Постановою Господарського Суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 30.05.2007 року по справі № 23/461-б визнано банкрутом Приватне підприємство «Мікс» (м. Київ, Кловський узвіз, 8, код ЄДРПОУ 25396890) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Новикова Михайла Валентиновича (ліцензія серії АБ № 216977 від 18.05.05 р., 01025, м. Київ, а/с 200).

Претензії кредиторів приймаються ліквідатором протягом місяця з дня опублікування даного оголошення.

ЗАТ «СТРАХОВА КОМПАНІЯ «УКРАЇНСЬКІ РЕЗЕРВИ»

повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів ЗАТ СК «Українські резерви», які відбудуться 30 листопада 2007 року о 10.00 за адресою: 04070, м. Київ, вул. Борисоглібська, 17/1-А.

Порядок денний:

1. Прийняття рішення про збільшення розміру статутного капіталу ЗАТ СК «Українські резерви» шляхом збільшення кількості акцій існуючої номінальної вартості за рахунок додаткових внесків (вкладів) акціонерів.
2. Прийняття рішення про закрите (приватне) розміщення акцій та затвердження протоколу рішення про закрите (приватне) розміщення акцій.
3. Прийняття рішення про визначення уповноваженого органу емітента, якому надаються повноваження:
   - — затверджувати результати реалізації акціонерами свого переважного права на прид бання акцій, що пропонуються до розміщення;
   - — приймати рішення про дострокове закінчення закритого (приватного) розміщення акцій (у разі якщо запланований обсяг акцій буде розміщено достроково);
   - — затверджувати результати закритого (приватного) розміщення акцій та звіту про ре зультати закритого (приватного) розміщення акцій;
4. Прийняття рішення про визначення вповноважених осіб уповноваженого органу емітента, яким надаються повноваження:
   - — здійснювати персональне повідомлення всіх акціонерів про прийняті загальними зборами акціонерів ЗАТ СК «Українські резерви» рішення;
   - — отримувати від акціонерів письмові підтвердження про відмову від використання свого переважного права на придбання акцій, відповідно до яких прийняте рішення про розміщення;
   - — проводити дії щодо забезпечення реалізації акціонерами свого переважного права на придбання акцій, відповідно до яких прийнято рішення про розміщення;
   - — проводити дії щодо забезпечення закритого (приватного) розміщення акцій.

Інформація про збільшення статутного фонду (капіталу) ЗАТ СК «Українські резерви»:

Мотиви збільшення розміру статутного фонду — підвищення додаткових страхових резервів, достатніх для майбутніх виплат страхових сум і страхових відшкодувань, зміцнення запасу платоспроможності страховика над розрахунковим нормативним запасом платоспроможності, залучення фінансових ресурсів, необхідних для поповнення обігових коштів та використання придбаних основних засобів для збільшення прибутку.

Спосіб збільшення розміру статутного фонду — додатковий випуск 3 550 (три тисячі п'ятсот п'ятдесят) простих іменних акцій, існуючою номінальною вартістю 2 240 (дві тисячі двісті сорок) грн. 00 коп. кожна.

Розмір збільшення статутного фонду — на 7 952 000 (сім мільйонів дев'ятсот п'ятдесят дві тисячі) грн. 00 коп., до розміру, що становить 14 896 000 (чотирнадцять мільйонів вісімсот дев'яносто шість тисяч) грн. 00 коп.

Дані про акції, що випускаються — 3 550 (три тисячі п'ятсот п'ятдесят) простих іменних акцій, номінальною вартістю 2 240 (дві тисячі двісті сорок) грн. 00 коп. кожна на загальну суму 7 952 000 (сім мільйонів дев'ятсот п'ятдесят дві тисячі) грн. 00 коп.

У зв'язку зі збільшенням розміру статутного фонду ЗАТ СК «Українські резерви», збитків для власників акцій (акціонерів) не очікується.

Відкрита підписка та реалізація акцій ЗАТ СК «Українські резерви» не передбачена.

Всі акціонери ЗАТ СК «Українські резерви» мають рівне переважне право на придбання акцій, що випускаються додатково, у кількості, пропорційній їх частці у статутному фонді. Акції розподіляються між акціонерами відповідно до здійсненого грошового внеску у статутний фонд зазначеного акціонерного товариства та згідно з порядком, передбаченим чинним законодавством України та установчими документами.

Реалізація акціонерами свого переважного права на придбання акцій проводиться у визначеному законодавством порядку.

Дата початку розміщення акцій, що випускаються: 11.02.2008 року.

Дата закінчення розміщення акцій, що випускаються: 11.04.2008 року.

Проект змін до статуту, пов'язаних зі збільшенням статутного фонду:

«Пункт 6.1:

Для забезпечення фінансово — господарської діяльності Товариства створюється статутний фонд у розмірі 14 896 000 (чотирнадцять мільйонів вісімсот дев'яносто шість тисяч) грн. 00 коп.

Пункт 6.2.: Статутний фонд Товариства поділено на 6 650 (шість тисяч шістсот п'ятдесят) простих іменних акцій номінальною вартістю 2 240 (дві тисячі двісті сорок) грн. 00 коп. кожна».

Для участі у загальних зборах акціонерів ЗАТ СК «Українські резерви» при собі мати документ, що посвідчує особу (паспорт).

Реєстрація акціонерів, присутніх на зборах проводиться 30 листопада 2007 року з 9.30 до 10.00 за адресою: 04070, м. Київ, вул. Борисоглібська, 17/1-А.

Довідки за тел. (044) 463-59-02, 463-77-12.

Господарським судом Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) ухвалою від 30.07.2007 р. порушена справа №18/113 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Радивонівська сільськогосподарська машино-технологічна станція» (38333, Полтавська область, Великобагачанський район, с. Радивонівка, код ЄДРПОУ 30031766). Ухвалою від 13.09.2007 р. по справі №18/113 введено процедуру розпорядження майном боржника.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Куценка Володимира Михайловича, ліцензія №271627 від 28.12.2005 р. (36034, м. Полтава-34, а/с 480, тел.: 8-050-653-81-97).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування даного оголошення.

28.08.2007 р. постановою господарського суду м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) по справі № 15/526-б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Товариства з обмеженою відповідальністю «Видавничий дім «Богдан» (03113, м. Київ, вул. Дружківська, 10, код ЄДРПОУ 32773952).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Мальцева Д. О. (ліцензія АБ № 176269 від 17.10.2005 р. (02002, м. Київ, вул. Микільсько-Слобідська, б. 6-а, кв. 19, т. 80504108626).

14.08.2007 р. постановою господарського суду м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) по справі № 15/475-б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Приватного підприємства «Ровланта» (04071, м. Київ, вул. Волоська, 62, код ЄДРПОУ 30970768).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Мальцева Д. О. (ліцензія АБ № 176269 від 17.10.2005 р. (02002, м. Київ, вул. Микільсько-Слобідська, б. 6-а, кв.19, т. 80504108626).

Постановою господарського суду Житомирської області (10002, м. Житомир, м-н Путятинський, 3/65) від 12 вересня 2007 року у справ № 4/112 «Б» визнано банкрутом Дочірнє підприємство «Любарський молокозавод» ВАТ «Житомирмолоко» (Житомирська обл., с. м. т. Любар, вул. Клубна, 3, код 05500931) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Капітонова Віктора Вікторовича (ліцензія серії АВ № 158375 від 13.11.2006 року).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів від дати публікації оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, буд. 44-Б) від 19.09.2007 р. у справі №23/340-б Приватне підприємство «Требін» (ідентифікаційний код - 21476557; 01014, м. Київ, вул. Підвисоцького, буд. 16; р/р 2600432506 в АБ «Діамант», МФО 320854) визнано банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора Товариство з обмеженою відповідальністю «Новий день» (02002, м. Київ, вул. С. Сагайдака, буд. 114-А).

Постановою Господарського суду Вінницької області (21100, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) від 4.09.07 р. по справі № 10/23-07 визнано банкрутом Дочірнє підприємство «Вінницького підшипникового заводу» ВАТ «Ремонтно-механічні майстерні» (м. Вінниця, вул. Тарногородського, 46, код ЄДРПОУ 32538207) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Болховітіна Віталія Михайловича (м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 2, к. 411, ліцензія АВ № 158383 від 20.11.06 р., тел./ф. 0432-52-03-41).

Господарським судом Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 128) Постановою від 10.09.2007 року по справі №6/245-5/182 Приватне підприємство «Дзеркало Плюс» (79000, м. Львів, вул. Зелена, 115Б; код ЄДРПОУ № 32801539, р/р № 26007053801630 у ЗГРУ КБ «Приватбанк», МФО 325321) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено Онушканича Ярослава Васильовича (ліцензія АБ № 271689 від 06.02.2006 р., адреса: 79031, м. Львів, вул. Стрийська, 71б, кв. 3).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня виходу оголошення.

Печатки, штампи, установчі документи, статут, свідоцтво про реєстрацію, свідоцтво платника ПДВ ПП «Дзеркало Плюс» втрачено, вважати недійсними.

Закрите акціонерне товариство «Страхова компанія «Терен» (код ЄДРПОУ 35197404) повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів Товариства, які відбудуться 14 листопада 2007 року о 10.00 годині ранку за адресою: м. Київ, вул. І. Кудрі, буд. 16А.

Порядок денний:

1. Внесення змін до Статуту Товариства.
2. Збільшення Статутного фонду та внесення відповідних змін до Статуту.
3. Затвердження Положення про правління.
4. Затвердження посадових осіб за поданням Голови правління.
5. Створення регіональних дирекцій та затвердження їх Положень .
6. Інші питання.

Реєстрація акціонерів та їх представників буде проводитись з 9.00 до 10.00 години за місцем проведення зборів.

Для участі у зборах акціонерам необхідно мати при собі паспорт, представникам — паспорт та доручення.

Голова правління ЗАТ «СК «Терен».

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) постановами визнав банкрутами та відкрив ліквідаційну процедуру по справам:

№43/516 від 20.09.2007 р. ДП «Декор-Буд» (04205, м. Київ, пр-т. Оболонський, 23-а, код 32772461);
№43/514 від 20.09.2007 р. ТОВ «Плаза» (04205, м. Київ, пр-т. Оболонський, 14-г, код 32108526);
№15/730-б від 12.09.2007 р. ВСП «Біркомплект» (04212, м. Київ, вул. Богатирська, 3, код 16462412);
№15/733-б від 12.09.2007 р. ТОВ «Текстиль для дому» (04213, м. Київ, вул. Прирічна, 1, кв. 1, код 33191924);
№15/734-б від 12.09.2007 р. ТОВ «Спорт-Медіа» (04205, м. Київ, пр-т. Оболонський, 14-г, код 30223887);
№15/732-б від 12.09.2007 р. ТОВ «Український землевласник 2004» (04074, м. Київ, вул. Бережанська, 6-а, код 33192577);
№15/731-б від 12.09.2007 р. ТОВ «Мобільний клуб» (04214, м. Київ, вул. Прирічна, 2-а, код 31119592);
№15/711-б від 12.09.2007 р. ТОВ «Союз Авто» (04209, м. Київ, вул. Героїв Дніпра, 26, кв. 28, код 30375018);
№15/710-б від 12.09.2007 р. ТОВ «Бріз+» (04209, м. Київ, вул. Героїв Дніпра, 31-а, код 30183355);
№15/709-б від 12.09.2007 р. ТОВ «Реал Транс Сервіс» (04074, м. Київ, вул. Автозаводська, 2, код 31990200);
№15/708-б від 12.09.2007 р. ПП «Лаго» (04210, м. Київ, вул. Лайоша Гавро, 14-а, код 30789604);
№15/707-б ТОВ «Епарх» (04210, м. Київ, вул. Героїв Сталінграда, 14-Г-А, код 32107763);
№15/706-б від 12.09.2007 р. ПП «Тайфун Транс Груп» (04211, м. Київ, вул. Лайоша Гавро, 6, код 31361535);
№15/705-б від 12.09.2007 р. ТОВ «Трансмег» (04213, м. Київ, пров. Балтійський, 20, код 24583791);
№15/735-б від 12.09.2007 р. ТОВ «Євразія Транс» (04205, м. Київ, пр-т. Оболонський, 23-А, код 30183554);
№15/738-б від 12.09.2007 р. ТОВ «Аудиторська фірма «Аспект плюс» (04073, м. Київ, пр-т. Червоних козаків, 6, код 31990407);
№15/739-б від 12.09.2007 р. ТОВ «Прима Принт» (04210, м. Київ, пр-т. Оболонський, 14-Г, код 33101060);
№15/736-б від 12.09.2007 р. ТОВ «Аграрна Промисловість України» (04074, м. Київ, вул. Бережанська, 6-А, код 33192488);
№15/737-б від 12.09.2007 р. ПП «Українська Юридично-Експертна Фірма» (04074, м. Київ, вул. Шахтарська, 5, код 30223277);

Ліквідатором банкрутів призначено Щербаня О. М., ліцензія АБ №271582 від 30.11.2005 р., поштова адреса: 01030, м. Київ, а/с 157.

Постановою господарського суду Житомирської області (10002, м. Житомир, м-н Путятинський, 3/65) від 12 вересня 2007 року у справі №4/111 «Б» визнано банкрутом Дочірнє підприємство «Коростишівський молокозавод» ВАТ «Житомирмолоко» (12500, Житомирська обл., м. Коростишів, вул. Гвардійська, 40, код 00435413) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Капітонова Віктора Вікторовича (ліцензія серії АВ №158375 від 13.11.2006 року).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів від дати опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 19.09.2007 р. у справі № 23/339-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Торгова компанія «Паллада» (ідентифікаційний код 34533022; 01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького/М. Коцюбинського, 66/2, н/п 51 в літ. «А») визнано банкрутом відсутнього боржника та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора - Товариство з обмеженою відповідальністю «Укртрансінвесткомпані» (ідентифікаційний код 34296587; 03115, м. Київ, пл. Святошинська, б. 1, к. 272).

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1А) повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання безстроково суддями: Кесі Наталії Борисівни, Кожана Миколи Петровича, Юзікова Станіслава Георгійовича.

Ліквідатор СТОВ «Фактор»

с. Красносілка, що діє на підставі Ухвали господарського суду Хмельницької області від 17.05.2007 року № 3/175-Б проводить реалізацію майна підприємства банкрута:

Об'єкти продажу:

Лот № 1 - приміщення кормоцеху № 1 1979 р. Стартова ціна - 8150,00 грн. без ПДВ.

Лот № 2 - приміщення кормоцеху № 2 1984 р. Стартова ціна - 9975,00 грн. без ПДВ.

Лот № 3 - силосна траншея 1985 р. Стартова ціна - 2890,00 грн. без ПДВ.

Лот № 4 - сінажна яма 1988 р. Стартова ціна - 3120,00 грн. без ПДВ.

Лот № 5 — силососховище 1974 р. Стартова ціна - 2978,00 грн. без ПДВ.

Вартість майна вказана без ПДВ.

Місцезнаходження: с. Красносілка Хмельницького району.

Заявки на придбання приймаються протягом 9 днів за адресою: м. Хмельницький, вул. Пилипчука, 61, кв. 7.

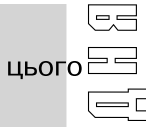
Для ознайомлення з об'єктом та подання заявок звертатися за **тел.: 8 (0382) 616081, 80673821643.**

КУРІНЬ

СУБОТА, 29 ВЕРЕСНЯ 2007 ■ № 175 (4175)

30 вересня **в Україні мінлива хмарність. Без опадів, лише в Житомирській, Вінницькій, Хмельницькій та Чернівецькій областях короткочасні дощі, подекуди грози. Температура в західних, Житомирській та Вінницькій областях вночі 9—14°, вдень 15—20° (у Карпатах вночі 6—11°, вдень 11—16°); на решті території вночі 8—13°, на узбережжі морів до 16°, у східних областях та на півночі Лівобережжя 5—10°, вдень 18—23°, на півдні місцями 25°.**

цього ДНЯ

29 ВЕРЕСНЯ

■ *1852. Народився Юліан Закревський (Закржевський), український та російський співак (тенор).*

■ *1902. Народився прозаїк Федір Бурлака («Остап Вересай», «Потоплені пороги»).*

■ *1912. Народився італійський кінорежисер Мікеланджело Антоніоні («Червона пустеля», «Професія: репортер» тощо).*

■ *1922. У Львові засновано Богословське наукове товариство греко-католицької церки.*

■ *1926. Утворено Києво-Печерський історико-культурний заповідник.*

■ *1950. У США представлено перший телефон з автовідповідачем.*

■ *1972. Помер академік Андрій Кіпріанов, хімік. У 1945-60 — директор Інституту органічної хімії АН УРСР.*

■ КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

☞ ***Назвавши жінку шлюхою, джентльмен її запрошує в мандрівку по святих місцях.***

Поговорімо про химерність

І не тільки кохання. Вже скільки сказано про **обыкноведымы**… Тому давайте — про дивне, не таке, про одіозеро, наприклад. Я сама не знаю, що це. От почула (а може, побачила вві сні) — і запам'ятала.

А ви? Не колекціонуєте що-небудь таке — **«Ночувала штучка золотая»**, наприклад?...

А даремно. Прецікаві речі можна почути і побачити. Скажімо, йдучи рідним містом (назва, як кажуть інтелігентні люди, значення не грає), бачиш, як на одному боці вулиці привільно розкинулися **розкрадуїни** (довгобуд по-старому), а з другого на вас дивиться, впритул не бачачи, **олігархітектура**…

Раптом згадалася фраза розумного психолога: людина відчуває одночасно дві потреби — у ближньому й у свободі від нього. Очевидно, під впливом даного діалектизму явилися мені три предивні слова, схожі на Тягништовхая: **неповторинва, Донжуанна д'Арк і лаокоонічний.**

Ну, а тепер про кохання, точніше, про одну з його химерностей. Кажуть, що любов — це мистецтво програвати. Я думаю, ще й здаватися на милість... переможеного. Ні?

Ірина ТКАЧЕНКО.

■ У СВІТІ МЮДРИХ МЮСЛІВ

■ 7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Тихо та любо

Допоки приїде міліція, у нас уже знов скрізь торжество законності та повний правопорядок.

Засторога

Не все те, що у самому центрі Європи — європейське.

Питаннячко

Вам на яку суму сказати правду?

Потайний лозунг

Нам не потрібна громадянська війна, народ і без неї блискуче вимирає!

Із спостережень

У бізнесі — жодної політики — суцільний кримінал!

Спростування

Не всі наші депутати однакові: адже серед них є і мільйонери і мільярдери.

Благочинність

Якщо виходити із суми награбованого олігархами, то Елтон Джон повинен у нас роками безвилазно давати по 3 концерти щодня.

Питання

Скільки треба накрасти мільярдів, щоб виділити на благочинність сто тисяч?

Свобода обману

Правда — одна, інша справа — по якому телеканалу її слухати.

Герої нашого часу

Хто за спинами беркутівців, той герой!

Революційне

Дайте нам пляшку горілки, а все інше ми візьмемо самі!

Непідробне зацікавлення

Люди у нас мало кого цікавлять, всіх цікавить електорат.

Ото й усе

У нас нічого не дорожчає, у нас лише ціни ростуть.

Олександр ПЕРЛЮК.

■ ДОШКА ПОШАНИ

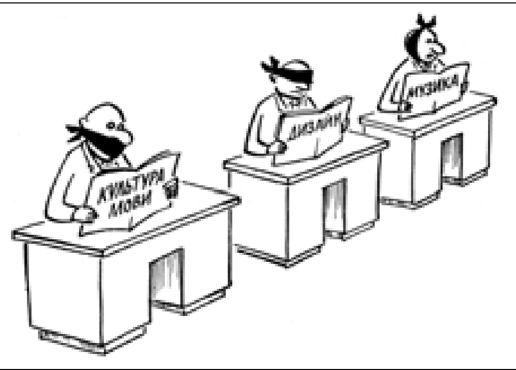
Я вам пишу…

Права рука другого Президента України:

— Усі знають, що в мене від «привіт» до «пішов ти на ...» — одна хвилина. Декому це не подобається, вони не звикли, щоб з ними так розмовляли.

Від чергового:

— А ви не пробували з ними листуватися?!.. Пишуть вони так само, як ви розмовляєте...

Мовчання

Високопосадовець Кабміну:

— Чому на Сумщині мовчать люди, мовчать партизани, їхні діти й онуки, коли їх тут принижують?

Від чергового:

— Партизани мовчать, але потяги все'дно йдуть під укіс.

Оголошення

Опозиціонер—боротьбіст із пільгами:

— Гра в ліквідацію пільг під час виборчої кампанії є не просто гра, а цинічний обман виборців (...) Не готові ще депутати з деяких партій жити в гуртожитках.

Від чергового:

— А ви запропонуйте обмін. В оголошенні напишіть: міняю ліжко-місце у щитовій парламенту на апартаменти в гуртожитку. Гляди, хто й клюне.

Знавець політичної кухні

Андрій Єрмолаєв, президент Центру соціальних досліджень «Софія»:

— Гадаю, головна проблема цієї виборчої кампанії полягає в тому, що долю майбутнього парламенту вирішують не на виборах, а в ресторанах.

Від чергового:

— Як сказав класик: «І я там був, мед-пиво пив, по бороді текло, та й до рота дещо впало!»

ПЕРЕМОЖЦІВ ВИЗНАЧАТИМЕМО МЕТОДОМ НАУКОВОГО ТИКУ

МНС поїхав, а…

Функціонер з МНСу:

— Президент України не повинний бути смішним, смішним він був, коли бігав з лопатою.

Від чергового:

— Деякі посадовці смішні й без лопати. І нічого.

Мал. Вадима СИМИНОГИ, Василя ФЛЬОРКА, Миколи КАПУСТИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ**,
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775.
для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік:
для фізичних осіб — 5 грн. та 3 грн.
для підприємств і організацій — 15 грн. на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 3318

ТОВ «Преслайн» вул. Північна, 12 м. Харків

Зам. 9-1-144

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

